

Официален вестник на Европейския съюз

С 191

Издание
на български език

Информация и известия

Година 59
30 май 2016 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2016/С 191/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2016/С 191/02 Дело C-328/15: Преюдициално запитване от Tribunalul Sibiu (Румъния), постъпило на 2 юли 2015 г. — Andreea Corina Târșia/Румънската държава, Universitatea „Lucian Blaga“ Сибиу, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării 2

2016/С 191/03 Дело C-440/15 P: Жалба, подадена на 10 август 2015 г. от AgriCapital Corp. срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 10 юни 2015 г. по дело T-514/13 — AgriCapital Corp./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) 2

2016/С 191/04 Дело C-487/15 P: Жалба, подадена на 10 септември 2015 г. от Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 8 юли 2015 г. по дело T-548/12 — Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG/CXВП 3

2016/С 191/05 Дело C-537/15: Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Koninie (Полша), постъпило на 15 октомври 2015 г. — Euro Bank SA/Marek Łopaciński 3

BG

2016/C 191/06	Дело C-653/15 P: Жалба, подадена на 7 декември 2015 г. от г-н Carsten Bopp срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 25 септември 2015 г. по дело T-209/14 — Carsten Bopp/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	3
2016/C 191/07	Дело C-53/16 P: Жалба, подадена на 29 януари 2016 г. от г-н Carsten René Beul срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 23 ноември 2015 г. по дело T-640/14, Beul/Парламент и Съвет	4
2016/C 191/08	Дело C-57/16 P: Жалба, подадена на 1 февруари 2016 г. от ClientEarth срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 13 ноември 2015 г. по съединени дела T-424/14 и T-425/14, ClientEarth/Европейска комисия	5
2016/C 191/09	Дело C-71/16 P: Жалба, подадена на 9 февруари 2016 г. от Comercializadora Eloro, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 9 декември 2015 г. по дело T-354/14, Comercializadora Eloro/CXBP — Zumex Group (Zumex)	6
2016/C 191/10	Дело C-111/16: Преюдициално запитване от Tribunale di Udine (Италия), постъпило на 24 февруари 2016 г. — наказателно производство срещу Giorgio Fidenato и др.	8
2016/C 191/11	Дело C-122/16 P: Жалба, подадена на 26 февруари 2016 г. от British Airways plc срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 16 декември 2015 г. по дело T-48/11, British Airways plc/Европейска комисия	9
2016/C 191/12	Дело C-123/16 P: Жалба, подадена на 27 февруари 2016 г. от Orange Polska SA срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 17 декември 2015 г. по дело T-486/11, Orange Polska SA/Европейска комисия	10
2016/C 191/13	Дело C-125/16: Преюдициално запитване от Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Малта), постъпило на 29 февруари 2016 г. — Malta Dental Technologists Association и др./Superintendent tas-Sahha Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Medicina	11
2016/C 191/14	Дело C-133/16: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 4 март 2016 г. — Christian Ferenschild/JPC Motor SA	12
2016/C 191/15	Дело C-141/16: Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale di Milano (Италия), постъпило на 2 март 2016 г. — Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani/Agenzia delle dogane e dei Monopoli	12
2016/C 191/16	Дело C-151/16: Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 14 март 2016 г. — UAB „Vakarų Baltijos laivų statykla“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	13
2016/C 191/17	Дело C-152/16: Иск, предявен на 14 март 2016 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург	13
2016/C 191/18	Дело C-154/16: Преюдициално запитване от Augstākā Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 15 март 2016 г. — VAS „Latvijas dzelzceļš“/Valsts ieņēmumu dienests	14
2016/C 191/19	Дело C-159/16: Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 17 март 2016 г. — VAS „Starptautiskā lidosta „Rīga““/Konkurences padome	15
2016/C 191/20	Дело C-164/16: Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 21 март 2016 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Mercedes Benz Financial Services UK Ltd	16

2016/C 191/21	Дело C-165/16: Преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Обединено кралство), постъпило на 21 март 2016 г. — Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department	17
2016/C 191/22	Дело C-168/16: Преюдициално запитване от Cour du travail de Mons (Белгия), постъпило на 25 март 2016 г. — Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro/Crewlink Ltd	18
2016/C 191/23	Дело C-169/16: Преюдициално запитване от Cour du travail de Mons (Белгия), постъпило на 25 март 2016 г. — Miguel José Moreno Osacar/Ryanair Ltd	19
2016/C 191/24	Дело C-175/16: Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 29 март 2016 г. — Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry	20
2016/C 191/25	Дело C-176/16 P: Жалба, подадена на 23 март 2016 г. от Proforec Srl срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 21 януари 2016 г. по дело T-120/15, Proforec/Комисия	20
2016/C 191/26	Дело C-181/16: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 31 март 2016 г. — Sadikou Gnandi/État belge	21
2016/C 191/27	Дело C-187/16: Иск, предявен на 4 април 2016 г. — Европейска комисия/Република Австрия	22

Общ съд

2016/C 191/28	Дело T-198/14: Решение на Общия съд от 19 април 2016 г. — 100 % Capri Italia/EUIPO — IN.PRO.DI (100 % Capri) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „100 % Capri“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „CAPRI“ — Относително основание за отказ — Отличителен характер — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	23
2016/C 191/29	Дело T-200/14: Решение на Общия съд от 14 април 2016 г. — Ben Ali/Съвет (Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис — Замразяване на средства — Правно основание — Вписване на името на жалбоподателя, основано на нови мотиви след отмяната на преди наложено замразяване на средства — Задължение за мотивиране — Право на собственост — Пропорционалност — Фактическа грешка — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Злоупотреба с власт — Право на живот — Право на зачитане на семейния живот — Извъндоговорна отговорност)	23
2016/C 191/30	Дело T-326/14: Решение на Общия съд от 19 април 2016 г. — Novomatic/EUIPO — Granini France („NOT JOKER“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „NOT JOKER“ — По-ранна национална фигуративна марка „Joker“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 — Член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)	24
2016/C 191/31	Дело T-613/14: Решение на Общия съд от 7 април 2016 г. — Industrias Tomás Morcillo/EUIPO — Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Polycart A Whole Cart Full of Benefits“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „POLICAR“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	25

2016/C 191/32	Дело T-638/14: Решение на Общия съд от 8 април 2016 г. — Frinsa del Noroeste/EUIPO — Frisa Frigorífico Rio Doce (FRISA) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „FRISA“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „Frinsa“ — Относително основание за отказ — Реално използване на по-ранната марка — Представяне на нови факти и доказателства в подкрепа на жалбата пред Общия съд — Правомощие за изменение — Член 42, параграфи 2 и 3, член 65 и член 76, параграф 1, in fine, от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правило 22, параграфи 2 — 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95)	25
2016/C 191/33	Дело T-8/15: Решение на Общия съд от 12 април 2016 г. — Auyantepui Corp./EUIPO — Magda Rose (Mr Jones) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Mr Jones“ — По-ранна международна фигуративна марка „Jones“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	26
2016/C 191/34	Дело T-20/15: Решение на Общия съд от 14 април 2016 г. — Henkell & Co. Sektkellerei/EUIPO — Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini („PICCOLOMINI“) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „PICCOLOMINI“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „PICCOLO“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	27
2016/C 191/35	Дело T-81/15: Решение на Общия съд от 13 април 2016 г. — Facchinello/EUIPO — Olimpia Splendid (Synthesis) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „Synthesis“ — Липса на реално използване на марката — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)	27
2016/C 191/36	Дело T-261/15: Решение на Общия съд от 19 април 2016 г. — Spirig Pharma/EUIPO (Daylong) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Daylong“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	28
2016/C 191/37	Дело T-361/15: Решение на Общия съд от 12 април 2016 г. — Choice/EUIPO (Choice chocolate & ice cream) (Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Choice chocolate & ice cream“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	29
2016/C 191/38	Дело T-580/14: Определение на Общия съд от 7 април 2016 г. — Aduanas y Servicios Fornesa/Комисия (Митнически съюз — Внос на захарен сироп, ароматизиран или с добавени оцветители, с произход от Андора — Измама — Последващо събиране на вносни мита — Искане за опрощаване на вносни мита — Член 239 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)	29
2016/C 191/39	Дело T-644/14 R: Определение на председателя на Общия съд от 7 април 2016 г. — ADR Center/Комисия (Обезпечително производство — Арбитражна клауза — Споразумения, сключени за изпълнение на проекти, финансирани от Съюза в рамките на програмата „Граждански правосъдие“ — Решение на Комисията, имащо изпълнителна сила, да се пристъпи към събиране на платените суми — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	30
2016/C 191/40	Дело T-181/15: Определение на Общия съд от 14 март 2016 г. — Sopra Steria Group/Парламент (Обществени поръчки за услуги — Решение на Парламента да започне процедура на договаряне без публикуване на обявление за обществена поръчка за услуги в областта на информационните технологии — Оттегляне на обжалвания акт — Липса на основание за произнасяне)	30

2016/C 191/41	Дело T-364/15 R: Определение на председателя на Общия съд от 7 април 2016 г. — ADR Center/Комисия (Обезпечително производство — Арбитражна клауза — Споразумения, сключени за изпълнение на проекти, финансирани от Съюза в рамките на програмата „Гражданско правосъдие“ — Решение на Комисията, имащо изпълнителна сила, да се пристъпи към събиране на платените суми — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	31
2016/C 191/42	Дело T-535/15: Определение на Общия съд от 18 март 2016 г. — CBM/CXBP — ID Group (Fashion ID) (Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)	32
2016/C 191/43	Дело T-725/15 R: Определение на председателя на Общия съд от 29 февруари 2016 г. — Chemtura Netherlands/ЕОБХ (Обезпечително производство — Процедура за пускане на пазара на продукти за растителна защита — Публикуване на документи относно включването на активни вещества — Отхвърляне на искането за поверително третиране на определена информация — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)	32
2016/C 191/44	Дело T-10/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 6 април 2016 г. — GABO:mi/Комисия (Обезпечително производство — Субсидии — Шеста и Седма рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002 — 2006 г. и 2007 — 2013 г.) — Писма с искане за възстановяване на част от предоставените субсидии — Дебитно известие — Молба за спиране на изпълнението — Допустимост — Липса на неотложност)	33
2016/C 191/45	Дело T-41/16 R: Определение на председателя на Общия съд от 13 април 2016 г. — Cyprus Turkish Chamber of Industry и др./Комисия (Обезпечително производство — Производство за регистрация на наименование за произход — „Halloumi“ или „Hellim“ — Отхвърляне на възражение — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)	33
2016/C 191/46	Дело T-771/15: Жалба, подадена на 30 декември 2015 г. — Bittorrent Marketing/EUIPO — BitTorrent (bittorrent)	34
2016/C 191/47	Дело T-117/16: Жалба, подадена на 21 март 2016 г. — Isdin/EUIPO — Spirig Pharma (ERYFOTONA ACTINICA)	35
2016/C 191/48	Дело T-131/16: Жалба, подадена на 22 март 2016 г. — Белгия/Комисия	36
2016/C 191/49	Дело T-132/16: Жалба, подадена на 23 март 2016 г. — PayPal/EUIPO — Hub Culture (VENMO) . . .	37
2016/C 191/50	Дело T-140/16: Жалба, подадена на 5 април 2016 г. — Le Pen/Парламент	37
2016/C 191/51	Дело T-141/16: Иск, предявен на 4 април 2016 г. — Европейска комисия/IEM	39
2016/C 191/52	Дело T-143/16: Жалба, подадена на 4 април 2016 г. — Intesa Sanpaolo/EUIPO — Intesia Group Holding (INTESA)	39
2016/C 191/53	Дело T-144/16: Жалба, подадена на 4 април 2016 г. — Mundipharma/EUIPO — Multipharma (MULTIPHARMA)	40
2016/C 191/54	Дело T-146/16: Жалба, подадена на 4 април 2016 г. — Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland и др./Комисия	41
2016/C 191/55	Дело T-147/16: Жалба, подадена на 8 април 2016 г. — Италия/Комисия	42

2016/C 191/56	Дело T-148/16 P: Жалба, подадена на 11 април 2016 г. от Adrian Barnett и Sven-Ole Mogensen срещу решението, постановено на 5 февруари 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-56/15, Barnett и Mogensen/Комисия	42
2016/C 191/57	Дело T-157/16 P: Жалба, подадена на 14 април 2016 г. от Ingrid Fedtke срещу определението, постановено на 5 февруари 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-107/15, Fedtke/ЕИСК . .	43
2016/C 191/58	Дело T-158/16 P: Жалба, подадена на 14 април 2016 г. от Inge Barnett, Suzanne Ditlevsen, Annie Madsen срещу решението, постановено на 5 февруари 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-66/15, Barnett и др./ЕИСК	44
2016/C 191/59	Дело T-833/14: Определение на Общия съд от 6 април 2016 г. — Søndagsavisen/Комисия	45
2016/C 191/60	Дело T-834/14: Определение на Общия съд от 6 април 2016 г. — Forbruger-Kontakt/Комисия	45
2016/C 191/61	Дело T-24/15: Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — NICO/Съвет	45
2016/C 191/62	Дело T-285/15: Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — Syria Steel и Al Buroj Trading/Съвет	45
2016/C 191/63	Дело T-524/15: Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — NICO/Съвет	46
2016/C 191/64	Дело T-525/15: Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — Petro Suisse Intertrade/Съвет	46
2016/C 191/65	Дело T-526/15: Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — HK Intertrade/Съвет	46
2016/C 191/66	Дело T-571/15: Определение на Общия съд от 16 март 2016 г. — Bimbo/CXBP — ISMS (BIMBO BEL SIMPLY)	46

Съд на публичната служба на Европейския съюз

2016/C 191/67	Дело F-59/13 RENV: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 11 април 2016 г. — Rouffaud/ЕСВД (Публична служба — Връщане на делото на Съда на публичната служба след отмяна на решението му — Персонал на ЕСВД — Договорно нает служител — Договорно нает служител със спомагателни функции — Преобразуване на договор на договорно служител със спомагателни функции в договор на договорно нает служител за неопределено време — Отказ)	47
2016/C 191/68	Дело F-41/15 DISS II: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 11 април 2016 г. — FN, FP и FQ/СЕРОЛ (Публична служба — Персонал на СЕРОЛ — Срочно наети служители — Договорно наети служители — Месторабота в седалището на СЕРОЛ — Преместване на СЕРОЛ в Будапеща (Унгария) — Съпътстваща промяна в местоработата на служителите — Последници с оглед на договорите — Необходимост от съгласие на служителите — Корекционен коефициент, приложим към новата месторабота — Оправдани правни очаквания — Принцип на добра администрация)	47

2016/C 191/69	Дело F-49/15: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 11 април 2016 г. — FU/Комисия (Публична служба — Дисциплинарно производство — Дисциплинарен съвет — Срочно нает служител на Сметната палата, назначен като длъжностно лице в изпитателен срок в Комисията — Промяна на мястото на работа — Недеклариране на промяна на мястото на работа пред администрацията на Сметната палата — Едновременно искания за надбавка за пренасяне в страната по произход и за надбавка за настаняване в Брюксел — Искане за възстановяване на разходите за пренасяне от Люксембург към страната по произход — Разследване на OLAF — Дисциплинарно наказание — Класиране в по-ниска функционална група без понижаване на стъпката — Член 25 от приложение IX към Правилника — Явна грешка в преценката — Неспазване на принципа на състезателност — Ново обстоятелство — Задължение за възобновяване на дисциплинарното производство — Пропорционалност на санкцията — Срок за провеждане на производство)	48
2016/C 191/70	Дело F-77/15: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 11 април 2016 г. — Zink/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Надбавка за експатриране — Административна грешка, довела до неизплащане на надбавката за експатриране в продължение на няколко години — Увреждащ акт — Фишове за възнаграждение, които не отразяват решение — Член 82 от Процедурния правилник — Липса на абсолютна процесуална предпоставка — Нередовност на досъдебната процедура — Искане по смисъла на член 90, параграф 1 от Правилника — Разумен срок)	49
2016/C 191/71	Дело F-94/15: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 11 април 2016 г. — Wolff/ЕСВД (Публична служба — Персонал на ЕСВД — Комитет по персонала — Избор на членове на комитета по персонала — Валидност — Член 1, пета алинея от Приложение II към Правилника — Избирателни правила на ЕСВД — Първи тур на изборите — Липса на кворум — Продължаване на времето за гласуване — Допълнително продължаване на времето за гласуване — Неорганизиране на втори тур на изборите — Незаконосъобразност)	49
2016/C 191/72	Дело F-98/15: Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 12 април 2016 г. — СР/Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Началник на отдел — Изпитателен срок — Неутвърждаване на лице на длъжност „началник отдел“ — Изпълнение на отменително съдебно решение — Загуба на възможност)	50
2016/C 191/73	Дело F-135/15: Определение на Съда на публичната служба (трети състав) от 12 април 2016 г. — Weiner/Комисия (Публична служба — Конкурси — Условия за допускане — Професионален опит — Решение на конкурсната комисия да не допусне жалбоподателя до изпитите — Явна грешка в преценката)	51
2016/C 191/74	Дело F-10/16: Жалба, подадена на 17 февруари 2016 г. — ZZ/Европейски омбудсман	51
2016/C 191/75	Дело F-15/16: Жалба, подадена на 15 март 2016 г. — ZZ/ЕСВД	52
2016/C 191/76	Дело F-16/16: Жалба, подадена на 18 март 2016 г. — ZZ/EUIPO	52
2016/C 191/77	Дело F-17/16: Жалба, подадена на 23 март 2016 г. — ZZ/Комисия	53
2016/C 191/78	Дело F-29/12: Определение на Съда на публичната служба от 18 април 2016 г. — Hill и др./Комисия	53
2016/C 191/79	Дело F-99/12: Определение на Съда на публичната служба от 8 април 2016 г. — Chevalier/Комитет на регионите	54
2016/C 191/80	Дело F-72/15: Определение на Съда на публичната служба от 18 април 2016 г. — Glowacz-De-Chevilly/Комисия	54

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2016/C 191/01)

Последна публикация

ОВ С 175, 17.5.2016 г.

Предишни публикации

ОВ С 165, 10.5.2016 г.

ОВ С 156, 2.5.2016 г.

ОВ С 145, 25.4.2016 г.

ОВ С 136, 18.4.2016 г.

ОВ С 118, 4.4.2016 г.

ОВ С 111, 29.3.2016 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Преюдициално запитване от Tribunalul Sibiu (Румъния), постъпило на 2 юли 2015 г. — Andreea Corina Târșia/Румънската държава, Universitatea „Lucian Blaga“ Сибиу, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

(Дело C-328/15)

(2016/C 191/02)

*Език на производството: румънски***Запитваща юрисдикция**

Tribunalul Sibiu

Страни в главното производство*Ищец:* Andreea Corina Târșia*Ответници:* Румънската държава, Universitatea „Lucian Blaga“ Сибиу, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

С определение от 14 април 2016 г., Съдът (шести състав) приема, че очевидно не е компетентен да разгледа преюдициалното запитване, отправено от Tribunalul Sibiu (Румъния) с акт от 8 юни 2015 г.

Жалба, подадена на 10 август 2015 г. от AgriCapital Corp. срещу решението на Общия съд (осми състав), постановено на 10 юни 2015 г. по дело T-514/13 — AgriCapital Corp./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-440/15 P)

(2016/C 191/03)

*Език на производството: английски***Страни***Жалбоподател:* AgriCapital Corp. (представители: P. Meyer, Rechtsanwalt и M. Gramsch, Rechtsanwalt)*Друга страна в производството:* Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

С определение от 3 март 2016 г. Съдът (десети състав) обявява жалбата за недопустима.

Жалба, подадена на 10 септември 2015 г. от Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 8 юли 2015 г. по дело T-548/12 — Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG/CXВП

(Дело C-487/15 P)

(2016/C 191/04)

Език на производството: чешки

Страни

Жалбоподател: Deutsche Rockwool Mineralwoll GmbH & Co. OHG (представител: J. Krenzel, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), Redrock Construction s.r.o.

С определение от 25 февруари 2016 г. Съдът отхвърля жалбата като явно недопустима.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Koninie (Полша), постъпило на 15 октомври 2015 г. — Euro Bank SA/Marek Łopaciński

(Дело C-537/15)

(2016/C 191/05)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Koninie

Страни в главното производство

Взискател: Euro Bank SA

Длъжник: Marek Łopaciński

Преюдициални въпроси

С определение от 3 март 2016 г. Съдът (десети състав) установи липсата на основание за произнасяне по същество по настоящото дело.

Жалба, подадена на 7 декември 2015 г. от г-н Carsten Vorr срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 25 септември 2015 г. по дело T-209/14 — Carsten Vorr/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-653/15 P)

(2016/C 191/06)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Carsten Vorr (представител: C. Russ, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 7 април 2006 г. Съдът на Европейския съюз (шести състав) отхвърля жалбата и определя жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 29 януари 2016 г. от г-н Carsten René Beul срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 23 ноември 2015 г. по дело T-640/14, Beul/Парламент и Съвет

(Дело C-53/16 P)

(2016/C 191/07)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Carsten René Beul (представители: H.-M. Pott и T. Eckhold, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени определението на Общия съд на Европейския съюз от 23 ноември 2015 г.,
- да отмени обжалвания Регламент (ЕС) № 537/2014, при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд на Европейския съюз,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

С жалба пред Общия съд жалбоподателят иска отмяна на Регламент (ЕС) № 537/2014 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно специфични изисквания по отношение на задължителния одит на предприятия от обществен интерес и за отмяна на Решение 2005/909/ЕО на Комисията.

Жалбоподателят е одобрен в Германия експерт-счетоводител (както и задължителен одитор съгласно правото на Великото херцогство Люксембург и на Италианската република). Той има право да извършва задължителен одит на предприятия от обществен интерес. Като експерт-счетоводител за цялата си дейност той подлежи на контрол от страна на Wirtschaftsprüferkammer (камара на експерт-счетоводителите), публичноправен орган, в който членуват експерт-счетоводители и те избират неговите органи.

Обжалваният регламент (наричан по-нататък „регламентът“) предвижда, че надзорът спрямо задължителните одитори по отношение на одита на предприятия от обществен интерес се осигурява от независим орган, тоест орган, който не получава и никакви указания от държавата. В този орган не могат в никакъв случай да участват действащи експерт-счетоводители, а бивши експерт-счетоводители могат да участват само след изтичането на дълъг период от време от приключване на дейността им като счетоводители.

Според жалбоподателя тази нова уредба е неблагоприятна. Той твърди, че регламентът противоречи на правото на Съюза.

Общият съд отхвърля жалбата като недопустима. Той приема, че жалбоподателят няма право да обжалва регламента. Общият съд мотивира решението си като посочва, че жалбоподателят не е лично засегнат от регламента, тъй като спада към кръга от лица, посочени общо в разпоредбата и не може да изтъква индивидуални права.

Жалбоподателят напротив твърди, че е засегнат пряко и лично от разпоредбата. Той счита по-специално, че кръгът на адресатите на разпоредбата е отворен и именно поради това, че между приемането на регламента и влизането му в сила изтича срок, през който към този кръг от професионалисти могат да се включат неопределен брой лица.

Общият съд не отчел тази пряка и лична засегнатост. Според него кръгът от професионалисти по-специално е определен към всеки момент на прилагане на произтичащия от правото на Съюза надзор. Обстоятелството, че има период от време между приемането и влизането в сила не е решаващо за съществуването на съдебна защита.

Освен това според жалбоподателя, ако се приеме, че липсва лично засягане, се създава празнота в съдебната защита. Според него тази празнота следва да се запълни с оглед на Хартата на основните права, която защитава и свободата при избор на професия, и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Според жалбоподателя това произтича от отговорността и контрола на юрисдикциите на Европейския съюз, тъй като Европейският съюз създава предпоставките за тази празнота в съдебната защита.

⁽¹⁾ ОВ L 158, стр. 77.

**Жалба, подадена на 1 февруари 2016 г. от ClientEarth срещу решението, постановено от Общия съд
(втори състав) на 13 ноември 2015 г. по съединени дела T-424/14 и T-425/14, ClientEarth/
Европейска комисия**

(Дело C-57/16 P)

(2016/C 191/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth (представители: O. W. Brouwer, F. Heringa, J. Wolfhagen, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

i. да отмени решението на Общия съд от 13 ноември 2015 г., с което последният:

— отхвърля исканията на жалбоподателя,

— осъжда жалбоподателя да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати съдебните разноски на Европейската комисия.

ii. да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, включително тези на евентуалните встъпили страни.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания за отмяна на обжалваното съдебното решение:

Основание 1: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като приел, че е налице обща презумпция по смисъла на член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001 ⁽¹⁾ по отношение на заявените документи.

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото доколкото:

i. не приложил надлежно практиката на Съда,

ii. не приел, че член 17, параграфи 1 — 3 ДЕС не дава основание да се приеме такава обща презумпция,

iii. приел, че е налице обща презумпция по отношение на неоповестяването на исканите документи, без да провери дали е налице действителна и конкретна вреда,

iv. не взел предвид, че исканите документи са тясно свързани с решението да се продължи или не законодателна политическа инициатива, и

Основание 2: Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото като не приел наличието на по-висш обществен интерес.

Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото доколкото:

- i. не разгледал конкретния обществен интерес, изтъкнат от ClientEarth,
- ii. приел, че оповестяването на исканите документи в по-късен момент изключва наличието на по-висш обществен интерес за оповестяване на исканите документи,
- iii. приел, че оповестяването на документи, различни от исканите, изключва наличието на по-висш обществен интерес за оповестяване на исканите документи,
- iv. не приел обществения характер на интереса, изтъкнат от ClientEarth;
- v. не тълкувал основанията за отказ ограничително, при отчитане на обществения интерес, който представлява оповестяването, както предвижда член 6, параграф 1, втора алинея от Регламент № 1367/2006 ⁽²⁾;
- vi. не приел наличието на обществен интерес от подобряване на достъпа до съд в областта на околната среда.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 25.9.2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

Жалба, подадена на 9 февруари 2016 г. от Comercializadora Eloro, S.A. срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 9 декември 2015 г. по дело T-354/14, Comercializadora Eloro/CXBP — Zumex Group (Zumex)

(Дело C-71/16 P)

(2016/C 191/09)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Comercializadora Eloro, S.A. (представител: J. L. de Castro Hermida, abogado)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и Zumex Group, S.A.

Искания на жалбоподателя

— Като доказателствено искане: да се считат за представени и се допуснат писмените доказателства, които са били представени в края на производството по обжалване и които са представени отново заедно с подадената по съдебен ред жалба като документи с номера 1 — 7, така както се уточнява в списъка на документите, приложени към посочената жалба.

- Въз основа на представените писмени доказателства в административното производство да се приеме, че реалното и действително използване през съответния период и на съответната територия на марката на жалбоподателя „JUMEX“ за плодови сокове от клас 32 е доказано в достатъчна степен от жалбоподателя (от името на **Comercializadora Eloro, S. A.**).
- На заявителя да се откаже регистрацията на заявената марка „ZUMEX“ за всички продукти от клас 32 въз основа на доказаното използване на приоритетната марка от възразяващата страна, която е жалбоподател в настоящото производство, тъй като съществува вероятност от объркване на потребителите, произтичаща от съвместното съществуване на пазара на двете марки, поради приликата между тях в наименованията и идентичното им прилагане.

Основания и основни доводи

Първо основание: Нарушаване на член 42, параграф 2 на Регламента относно марката на Общността⁽¹⁾ и на правило 22, параграфи 2 и 3 от Регламента за прилагане⁽²⁾

Отделът по споровете на EUIPO е приел, че с представените от възразяващата страна доказателства за използването се достига необходимото минимално равнище, за да се обяви, че марката е била използвана реално през референтния период и на референтната територия.

Изразените в обжалваното решение съмнения относно реалното влизане на продуктите, продадени на нидерландската фирма „Nidera General Merchandise, B.V.“, на територията на Европейския съюз се основават единствено на едно доказателство: интернет страницата на това дружество, достъпна на адрес www.ngm-int.com, на която дружеството посочва, че търговските му операции са насочени към страните от Западна Африка.

В това отношение доказателствената стойност на извадките от посочената интернет страница трябва да се отхвърли, тъй като те се били получени в момента, когато се е установило наличието им, а именно около 5 август 2011 г., с други думи: осем години след началото на релевантния период за доказването на използването и три години след края на този период. През това време търговската дейност на въпросното дружество и географският обхват на дейността са могли постоянно да се променят. Правната логика изисква доказателствата, които се представят с цел да се обори установяването на използването на марката, да се отнасят и за релевантния период, а не за няколко години след края му.

От представените като доказателства фактури е видно, че нидерландското дружество „Nidera General Merchandise, B.V.“ със седалище в Ротердам не само е купувач на продуктите, но е и получател на продаваната стока, което предполага, че стоката е влязла на територията на Европейския съюз.

Възразяващата страна е представила доказателства за принадлежността на това дружество към групата от предприятия „Nidera“, присъстваща в различни европейски страни, включително в Испания чрез дъщерното дружество „Nidera Agro Comercial, S.A.“, което е сериозна индикация, че закупената от него стока е била предназначена за европейския пазар.

След като възразяващата страна е понесла тежестта на доказване на използването на марката си и това използване е установено чрез представянето на фактури относно продажбата на отличаващи се с марката продукти, при оспорването на съществуването на тези доказателства доказателствената тежест трябва да се размести, така че заявителят на марката да трябва да докаже, че представените доказателства са недостатъчни, надхвърляйки обикновените догадки и предположения.

Второ основание: Нарушаване на член 15, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността

Обстоятелството, че в представените фактури нидерландското дружество „Nidera General Merchandise, B.V.“ се посочва като получател на стоката изключва възможността продуктите да са били обработени на митницата на Съюза под външен митнически транзитен режим и предполага, че стоките действително са влезли на съответната територия, макар след това да са били реекспортирани към Африка.

В обжалваното решение се отхвърля възможността вносът, извършен единствено с цел реекспорт, да представлява реално използване на марката, тъй като тази дейност не позволявала формирането или запазването на пазарни дялове. Същевременно е налице идентичност с основанието в хипотезата, предвидена в член 15, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността, а именно поставяне на марката единствено за целите на износа, която дейност също не позволява формирането или запазването на пазарни дялове на територията на Съюза.

Трето основание: Нарушаване на член 76, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността

От посочената разпоредба и от съдебната практика следва, че по принцип твърденията и доказателствата, дори да се представени извън срока, се допускат, поради което предоставената на EUIPO свобода на преценка трябва да се тълкува ограничително и като налагаща излагането на мотиви, обосноваващи отхвърлянето. Право на самостоятелна преценка не означава произволност или субективност.

Новите фактури и етикети за опаковки, представени в края на производството по обжалване, а именно документи 1 — 7, имат съществено значение, тъй като предвид издаването им на името на други европейски предприятия те позволяват да се разсеят възникналите съмнения във връзка с фактурите, издадени на името на нидерландското търговско дружество „Nideta General Merchandise, B.V.“.

При представянето на доказателства за използването на марката си възразяващата страна се е сблъскала с трудности от хронологично естество, тъй като събирането на доказателствата става три години след това използване, и от географско естество, тъй като възразяващата страна е мексиканско дружество, чиито интереси са предимно на американския континент.

Отчитането на съществуващите обстоятелства от хронологично и географско естество и решаващото значение на представените със закъснение документи за разрешаването на спора е трябвало да доведе до допускане на разглеждането им и до заключението, че реалното и действително използване на противопоставената приоритетна марка е доказано, като се извърши необходимото съпоставяне между спорните марки, за да се установи съществуването на вероятност от объркване на потребителя.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1)

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността (ОВ L 303, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189).

Преюдициално запитване от Tribunale di Udine (Италия), постъпило на 24 февруари 2016 г. — наказателно производство срещу Giorgio Fidenato и др.

(Дело C-111/16)

(2016/C 191/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Udine

Страни в главното производство

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga и Luciano Taboga

Преюдициални въпроси

- 1) Длъжна ли е Комисията съгласно член 54, параграф 1 от Регламент № 178/2002 ⁽¹⁾, когато получи искане от държава членка, дори да счита, че не са налице сериозни и очевидни рискове за здравето на хората и животните и за околната среда по отношение на определени храни или фуражи, да приеме спешни мерки съгласно член 53 от Регламент № 178/2002?
- 2) Има ли право отправилата искането държава членка да приеме временни спешни мерки съгласно член 53 от Регламент № 178/2002, когато Комисията ѝ съобщи отрицателната си оценка по отношение на нейните искания, в която се отрича необходимостта от приемане на спешни мерки и по тази причина не се приемат поисканите от същата държава членка спешни мерки съгласно член 34 от Регламент № 1829/2003 ⁽²⁾?
- 3) Могат ли съображения, свързани с принципа на предпазните мерки, произтичащи от данни за сериозен и очевиден риск за здравето на хората, животните или за околната среда при използването на дадена храна или фураж, да обосноват приемането на временни спешни мерки от страна на държава членка съгласно член 34 от Регламент (ЕО) № 1829/2003?

- 4) Може ли държава членка, при положение, че е пределно ясно, че Европейската комисия е преценила, че не са налице материалноправни условия за приемането на спешни мерки по отношение на храна или фураж, като впоследствие преценката ѝ се потвърждава от Научно становище на ЕОБХ и тези оценки са представени в писмена форма на отправилата искането държава членка, да остави в сила и/или да приведе отново в действие временните спешни мерки, когато е изтекъл срокът, за който са въведени?

- (¹) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).
- (²) Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 41, стр. 3).

**Жалба, подадена на 26 февруари 2016 г. от British Airways plc срещу решението, постановено от
Общия съд (първи състав) на 16 декември 2015 г. по дело T-48/11, British Airways plc/Европейска
комисия**

(Дело C-122/16 P)

(2016/C 191/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: British Airways plc (представители: J. Turner QC, R. O'Donoghue, Barristers, A. Lyle-Smythe, Solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд, доколкото с него оспорваното решение на Европейската комисия е отменено само в частта, за която British Airways е поискало отмяна с първоначалната си жалба,
- да отмени точка 1 от диспозитива на решението на Общия съд,
- да отмени изцяло оспорваното решение на Европейската комисия и
- да присъди на British Airways разноските във връзка с настоящото производство по обжалване.

Основания и основни доводи

С настоящата жалба British Airways plc иска частична отмяна на решението на Общия съд, постановено на 16 декември 2015 г. по дело T-48/11, British Airways plc/Европейска комисия. С посоченото решение е отменено Решение C(2010) 7694 окончателен на Комисията от 9 ноември 2010 г. по дело COMP/39258 — Въздушен превоз на товари, в частта, която се отнася до British Airways.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва две основания за отмяна.

1. По първото основание за отмяна твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приложил забраната за произнасяне *ultra petita*, макар по свой почин да е констатирал наличието на абсолютни основания за отмяна, които напълно опорочават решението на Европейската комисия. Общият съд не се е произнесъл *ultra petita*, когато по свой почин е разгледал абсолютно основание за отмяна и с оглед на това е решил висящото пред него дело; следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че е ограничен от забраната за произнасяне *ultra petita* при определянето на последиците на съдебното решение в неговия диспозитив.

2. По изложеното при условията на евентуалност второ основание за отмяна твърди, че дори забраната за произнасяне *ultra petita* да е приложима, Общият съд е трябвало да приеме, че все пак може — и дори е длъжен — да отмени изцяло оспорваното решение, за да придаде действие на изводите си, че оспорваното решение е опорочено поради нарушаване на правни норми от по-висш порядък, а именно принципите на законност и на ефективна съдебна защита съгласно член 47 от Хартата на основните права.

**Жалба, подадена на 27 февруари 2016 г. от Orange Polska SA срещу решението, постановено от
Общия съд (осми състав) на 17 декември 2015 г. по дело T-486/11, Orange Polska SA/Европейска
комисия**

(Дело C-123/16 P)

(2016/C 191/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Orange Polska SA (представители: D.M. Beard QC, A. Howard, Barristers, M. Modzelewska de Raad, adwokat, P. Paśnik, adwokat)

Друга страна в производството: Европейска комисия, Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, European Competitive Telecommunications Association

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени съдебното решение;
- да отмени решението изцяло; при условията на евентуалност
- да отмени член 2 от решението изцяло; при условията на евентуалност
- да намали определената в него глоба в подходящ размер; или при условията на евентуалност
- да върне на Комисията решението в частта за глобата и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания за обжалване: първото е насочено срещу действителността по същество на извода за нарушение в оспореното решение на Комисията, докато второто и третото са насочени срещу размера на наложената глоба на основание член 2 от решението.

- а. Първо, жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка в правото и в мотивите, като не е изискал от Комисията да докаже наличието на легитимен интерес от извършването на разследване и приемането на решение за нарушение с оглед на поведението в миналото.
- б. Второ, Общият съд е допуснал множество грешки в правото и/или е изопачил доказателствата, като е потвърдил преценката на Комисията относно последиците на нарушението с цел определяне на размера на глобата.

- в. Трето, Общият съд е допуснал грешка в правото и явна грешка в преценката си относно доказателствата, като е отказал да признае инвестициите, направени от Orange, така че да намали глобата в резултат на смекчаващи обстоятелства.

**Преюдициално запитване от Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Малта), постъпило на 29 февруари 2016 г. —
Malta Dental Technologists Association и др./Superintendent tas-Saħħa Pubblika, Kunsill tal-
Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina**

(Дело C-125/16)

(2016/C 191/13)

Език на производството: малтийски

Запитваща юрисдикция

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

Страни в главното производство

Ищци: Malta Dental Technologists Association и др.

Ответници: Superintendent tas-Saħħa Pubblika, Kunsill tal-Professjonijiet Kumplimentari għall-Mediċina

Преюдициални въпроси

- 1) Несъвместимо ли е с принципите и правните норми, уреждащи създаването на единния пазар, и по-специално с тези в членове 49 ДФЕС, 52 ДФЕС и 56 ДФЕС, малтийските здравни власти да забраняват или да отказват да признаят професията „клиничен зъботехник“ („clinical dental technologist/denturist“), при положение че въпреки липсата на дискриминация в закона лица от други държави членки, които са подали заявление в този смисъл, на практика са лишени от възможността да се установят в Малта с цел упражняване на професията си и в случай че не съществува опасност за общественото здраве?
- 2) Приложима ли е Директива 2005/36/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година, наричана още Директивата за професионалните квалификации, по отношение на клиничните зъботехници, като се има предвид, че ако дадена протеза се окаже некачествена, единствената последица би била необходимостта от коригиране или смяна на некачествения стоматологичен апарат, без никакъв риск за пациента?
- 3) Може ли наложената от малтийските здравни власти забрана, която се оспорва по настоящото дело, да послужи за постигане на целта за осигуряване на високо равнище на защита на общественото здраве, при положение че всяка некачествена протеза може да бъде сменена без никакъв риск за пациента?
- 4) Представлява ли нарушение на принципа на пропорционалност начинът, по който ответникът — Главна инспекция по общественото здраве, тълкува и прилага Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година по отношение на клиничните зъботехници, които подават заявления за признаване до същите малтийски здравни власти?

⁽¹⁾ Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации (ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 8, стр. 3).

**Преюдициално запитване от Cour d'appel de Mons (Белгия), постъпило на 4 март 2016 г. —
Christian Ferenschild/JPC Motor SA**

(Дело C-133/16)

(2016/C 191/14)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател: Christian Ferenschild

Ответник: JPC Motor SA

Преюдициален въпрос

Следва ли разпоредбата на член 5, [параграф 1] във връзка с тази на член 7, [параграф] 1, втора алинея от Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 май 1999 година относно някои аспекти на продажбата на потребителски стоки и свързаните с тях гаранции ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпоредба на националното право, тълкувана в смисъл, че позволява по отношение на стоки втора употреба давностният срок за погасяване на правото на иск на потребителя да изтече преди края на двугодишния срок, считано от доставката на стоката, за която е установена липса на съответствие, когато продавачът и потребителят са уговорили гаранционен срок, по-кратък от две години?

⁽¹⁾ ОВ L 171, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 5, стр. 89.

**Преюдициално запитване от Commissione Tributaria Regionale di Milano (Италия), постъпило на
2 март 2016 г. — Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani/Agenzia delle dogane e dei Monopoli**

(Дело C-141/16)

(2016/C 191/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Regionale di Milano

Страни в главното производство

Жалбоподател: Stanleybet Malta Ltd, Mario Stoppani

Ответник: Agenzia delle dogane e dei Monopoli

Преюдициални въпроси

Дали членове 56 и 52 от Договора за функционирането на Европейския съюз, с оглед на практиката на Съда в областта на залаганията и на хазартните игри, закрепена в решения Gambelli, Placanica и Costa и Cifone, на дискриминацията — закрепена в решения Lindman, Комисия/Испания и Bianco и Fabretti, както и на принципите на правото на Съюза на равно третиране, на недопускане на дискриминация и на защита на оправданите правни очаквания, ДОПУСКАТ национална правна уредба като разглежданата в настоящия спор италианска правна уредба, която предвижда облагане, включително ретроактивно, с единен данък върху хазартните залагания и прогнозни игри, установен в членове 1 — 3 от Законодателен декрет № 504 от 23 декември 1998 г., изменени с член 1, параграф 66, буква b) от Закона за бюджета за 2011 г., на местните посредници при предаване на данни за игри за сметка на организатори на хазартни игри, установени в друга държава — членка на Европейския съюз, по-конкретно с характеристиките на дружеството Stanleybet Malta Ltd., и евентуално на посочените организатори на игри, солидарно с местните им посредници?

Преюдициално запитване от Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Литва), постъпило на 14 март 2016 г. — UAB „Vakarų Baltijos laivų statykla“/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Дело C-151/16)

(2016/C 191/16)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Vakarų Baltijos laivų statykla“

Ответник: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година ⁽¹⁾ относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти, последно изменена с Директива 2004/75/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година ⁽²⁾, да се тълкува в смисъл, че не може да се облага с акциз доставката на енергийни продукти, когато, както в настоящия случай, тези продукти се доставят като гориво за кораб, което да се използва за корабоплаване във водите на [Европейския съюз], с цел без пряко заплащане корабът да се придвижи на собствен ход от мястото, където е построен, до пристанище в друга държава членка за качване на първия му търговски товар?
- 2) Не допуска ли член 14, параграф 1, буква в) от Директива 2003/96 разпоредби от националното законодателство на държавите членки като приложимите в настоящия случай, които изключват ползването на освобождаването от заплащане на данък, предвидено в посочената разпоредба, когато доставката на енергийни продукти е извършена в нарушение на установените от държавата членка условия, въпреки че тази доставка отговаря на съществени условия за прилагане на освобождаването, предвидени в посочената разпоредба на Директива 2003/96?

⁽¹⁾ ОВ 2003 L 283, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98.

⁽²⁾ ОВ 2004 L 157, стр. 100; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 133.

Иск, предявен на 14 март 2016 г. — Европейска комисия/Велико херцогство Люксембург

(Дело C-152/16)

(2016/C 191/17)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: J. Hottiaux)

Ответник: Велико херцогство Люксембург

Искания

- да се обяви, че като не е създадо свой национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози и следователно не е установило връзка с националните регистри на другите държави членки Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 16, параграфи 1 и 5 от Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета ⁽¹⁾.
- да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Съгласно член 16, параграф 1 от Регламент № 1071/2009 всяка държава членка поддържа национален електронен регистър на предприятията за автомобилни превози, които са получили разрешение от компетентния национален орган във връзка с упражняване на професията на автомобилен превозвач.

От отговора на люксембургската държава на официалното уведомително писмо обаче е видно, че такъв национален регистър не е създаден.

Следователно люксембургската държава не се е съобразила с член 16, параграф 1 от Регламент № 1071/2009.

Съгласно член 16, параграф 5 от Регламент № 1071/2009 държавите членки вземат всички необходими мерки за осигуряване на взаимно свързване и достъп до националните електронни регистри в целия Съюз.

При липсата на национален регистър няма никакво съмнение, че люксембургската администрация не е взела необходимите мерки за осигуряване на посоченото свързване на своя национален регистър, тъй като такъв не съществува, с другите национални регистри.

Следователно люксембургската държава не се е съобразила с член 16, параграф 5 от Регламент № 1071/2009.

⁽¹⁾ ОВ L 300, стр. 51.

**Преюдициално запитване от Augustaka Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 15 март 2016 г. —
VAS „Latvijas dzelzceļš”/Valsts ieņēmumu dienests**

(Дело C-154/16)

(2016/C 191/18)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: VAS „Latvijas dzelzceļš”

Отговорник: Valsts ieņēmumu dienests

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 203, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 ⁽¹⁾ на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че е приложим винаги когато в получаващото митническо учреждение по режима на външен транзит не е представена цялата стока, дори и ако се докаже, че стоката е била напълно унищожена или безвъзвратно загубена?

- 2) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, може ли надлежното доказване на пълното унищожаване на стоките и следователно обстоятелството, че е изключено влизането им в икономическия оборот на държавата членка, да обоснове прилагането на член 204, параграф 1, буква а) и член 206 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, така че при изчисляването на митническото задължение да не се включат унищожените при външния транзит стоки?
- 3) Могат ли член 203, параграф 1, член 204, параграф 1, буква а) и член 206 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкуват в смисъл, че върху количеството унищожена при външния транзит стока се плащат вносни мита? Могат ли член 2, параграф 1, буква г) и членове 70 и 71 от Директива 2006/112/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че в този случай заедно с вносните мита трябва да се заплати и данъкът върху добавената стойност, дори когато е изключено ефективно влизане на стоките в икономическия оборот на държавата членка?
- 4) Трябва ли член 96 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкува в смисъл, че главното отговорно лице е винаги отговорно за плащането на посоченото митническо задължение, както е предвидено в режима на външен транзит, независимо дали превозвачът е изпълнил задълженията си по посочения член 96, параграф 2?
- 5) Трябва ли член 94, параграф 1, член 96, параграф 1 и член 213 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността да се тълкуват в смисъл, че данъчната администрация на държава членка е длъжна да обяви за солидарно отговорни всички лица, които в конкретния случай могат да се считат за отговорни за митническото задължение наред с главното отговорно лице, в съответствие с разпоредбите на Митническия кодекс?
- 6) Ако отговорът на предходния въпрос е утвърдителен и ако законите на държавата членка по принцип обвързват задължението за плащане на данъка върху добавената стойност върху внос на стоки с процедурата, с която се позволява въвеждането на стоките в режим на свободно обращение, трябва ли членове 201, 202 и 205 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че държавата членка е длъжна да приеме за солидарно отговорни за плащането на данъка върху добавената стойност всички лица, които в конкретния случай могат да се считат за отговорни за плащането на митническото задължение в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността?
- 7) Ако отговорите на петия и шестия въпрос са утвърдителни, могат ли член 96, параграф 1 и член 213 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, и членове 201, 202 и 205 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкуват в смисъл, че в случай че митническото учреждение на държавата членка погрешно не е приложило спрямо някое от отговорните лица наред с главното отговорно лице солидарната отговорност за митническото задължение, това обстоятелство само по себе си може да оправдае освобождаването на главното отговорно лице от отговорността за митническото задължение?

⁽¹⁾ ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58.

⁽²⁾ ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, и поправки в ОВ L 74, 19.3.2011 г., стр. 3 и ОВ L 249, 14.9.2012 г., стр. 15.

Преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Латвия), постъпило на 17 март 2016 г. — VAS „Starptautiskā lidosta „Rīga”/Konkurences padome

(Дело C-159/16)

(2016/C 191/19)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: VAS „Starptautiskā lidosta „Rīga““

Ответник: Konkurences padome

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 102 и член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че едно и също поведение на държавно предприятие може да се анализира едновременно от гледна точка на наличието на държавна помощ (под формата на евентуално представяне на помощ от държавата на клиент или търговски партньор) и от гледна точка на злоупотребата с господстващо положение (дискриминация в областта на цените)?
- 2) Има ли между тези два анализа някакъв ред или йерархия?
- 3) Могат ли административен орган или юрисдикция, сезирани с дело за нарушение на конкуренцията, състоящо се в прилагане на дискриминационни цени на клиентите или търговските партньори на държавно предприятие, да констатира, че поведението на икономически оператор нарушава член 102 ДФЕС, ако това нарушение се състои в предоставяне на държавна помощ без да е проведена процедурата за предварителна проверка по член 108 ДФЕС, параграф 3?

Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Обединено кралство), постъпило на 21 март 2016 г. — Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/ Mercedes Benz Financial Services UK Ltd

(Дело C-164/16)

(2016/C 191/20)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Ответник: Mercedes Benz Financial Services UK Ltd

Преюдициални въпроси

- 1) Какво е значението на съдържащия се в член 14, параграф 2, буква б) ⁽¹⁾ израз „договор [...], който предвижда в нормалния ход на събитията, собствеността върху стоките да бъде прехвърлена най-късно след заплащане на последната вноска“?
- 2) По-специално в контекста на настоящото дело изразът „в нормалния ход на събитията“ означава ли, че данъчният орган трябва само да установи наличието на опция за закупуване, която може да бъде упражнена не по-късно от момента на плащането на последната вноска?
- 3) При условията на евентуалност, изразът „в нормалния ход на събитията“ означава ли, че националният орган трябва да предприеме допълнителни действия с цел да определи икономическата цел на договора?

4) При утвърдителен отговор на третия въпрос:

- а. Трябва ли преценката на вероятността клиентът да упражни такава опция да повлияе върху тълкуването на член 14, параграф 2?
- б. Релевантен ли е за определянето на икономическата цел на договора размерът на цената, платима при упражняването на опцията за закупуване?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7; поправки, ОВ L 74, 2011 г., стр. 3 и ОВ L 323, 2015 г., стр. 31).

Преюдициално запитване от High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Обединено кралство), постъпило на 21 март 2016 г. — Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department

(Дело C-165/16)

(2016/C 191/21)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Toufik Lounes

Ответник: Secretary of State for the Home Department

Преюдициален въпрос

Когато испански гражданин и гражданин на Съюза:

- i) се премества в Обединеното кралство, упражнявайки правото си на свободно движение по Директива 2004/38/ЕО ⁽¹⁾; и
- ii) пребивава в Обединеното кралство, упражнявайки правото си по член 7 или член 16 от Директива 2004/38/ЕО; и
- iii) впоследствие придобива британско гражданство, което притежава наред с испанското си гражданство, като става лице с двойно гражданство; и
- iv) няколко години след придобиването на британско гражданство сключва брак с гражданин на трета страна, с който пребивава в Обединеното кралство;

тя и съпругът ѝ ползващи от Директива 2004/38/ЕО лица ли са по смисъла на член 3, параграф 1, при положение че тя пребивава в Обединеното кралство и притежава както испанско, така и британско гражданство?

⁽¹⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕО, 68/360/ЕО, 72/194/ЕО, 73/148/ЕО, 75/34/ЕО, 75/35/ЕО, 90/364/ЕО, 90/365/ЕО и 93/96/ЕО (ОВ L 158, 2004 г., стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Преюдициално запитване от *Cour du travail de Mons* (Белгия), постъпило на 25 март 2016 г. —
Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro/Crewlink Ltd

(Дело C-168/16)

(2016/C 191/22)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour du travail de Mons

Страни в главното производство

Ищци: *Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro*

Ответник: *Crewlink Ltd*

Преюдициални въпроси

Възможно ли е, като се имат предвид:

- изискванията за предвидимост на решенията и за правна сигурност, които са били водещи при приемането на правилата за съдебната компетентност и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела в Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3), изменена с Конвенцията от 29 ноември 1996 г. относно присъединяването на Република Австрия, на Република Финландия и на Кралство Швеция (ОВ 1997, [C] 15, стр. 1), наричана „Брюкселската конвенция“, както и в Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (OBL 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) (вж. по-конкретно решение от 19 юли 2012 г. *Mahamdia*, C-154/11, [EU:C:2012:491], точки 44 и 46),
- особеностите на сектора на европейското въздухоплаване, в който летателният персонал на авиокомпания със седалище в държава на Съюза ежедневно извършва полети над територията на Европейския съюз, тръгвайки от основна база, която може да бъде разположена, както в разглеждания случай, в друга държава на Съюза,
- особеностите на разглеждания спор, изложени в мотивите на настоящото решение,
- критерият, изведен от понятието „основна база“ (чиято дефиниция се съдържа в приложение III към Регламент (ЕИО) № 3922/91) и което е използвано в Регламент № 883/2004 за определяне на приложимото за членовете на полетния и на кабинния екипаж, считано от 28 юни 2012 г., законодателство в областта на социална сигурност,
- изводите в практиката на Съда на Европейския съюз, и по-конкретно в решенията, цитирани в мотивите на настоящото решение,

понятието „място на обичайно изпълнение на трудовия договор“ по член 19, параграф 2 от Регламент № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г., да се тълкува като отъждествимо с понятието „основна база“ — което съгласно дефиницията в приложение III към Регламент № 3922/91 на Съвета от 16 декември 1991 г. означава „местоположението на член на екипажа, определено от оператора, където членът на екипажа обикновено започва и приключва дежурното си време или поредица от дежурства и където, при обикновени условия, операторът не носи отговорност за настаняване на съответния член на екипажа“ — за целите на определянето на договарящата държава (и следователно нейната юрисдикция), на територията на която работниците обичайно полагат труда си, когато тези работници, като членове на летателния персонал, са предоставени на разположение на авиокомпания, за която се прилага правото на една от страните на Съюза и която извършва международен превоз на пътници по въздух на цялата територия на Европейския съюз, след като този критерий на привързване — изведен от „основната база“, схващана като „действителен център“ на трудовото правоотношение, доколкото всички работници системно започват и приключват работния си ден на това място, организират там ежедневната си работа и фактически за времето на трудовото правоотношение, когато са предоставени на разположение на авиокомпанията, са се установили да живеят в близост до него — е едновременно най-тясно свързан с договаряща държава и гарантира най-подходяща защита на по-слабата страна в правоотношението?“

Преюдициално запитване от **Cour du travail de Mons** (Белгия), постъпило на 25 март 2016 г. —
Miguel José Moreno Osacar/Ryanair Ltd

(Дело C-169/16)

(2016/C 191/23)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour du travail de Mons

Страни в главното производство

Ищец: Miguel José Moreno Osacar

Ответник: Ryanair Ltd

Преюдициални въпроси

„Възможно ли е, като се имат предвид:

- изискванията за предвидимост на решенията и за правна сигурност, които са били водещи при приемането на правилата за съдебната компетентност и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела в Конвенцията от 27 септември 1968 г. относно компетентността и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (ОВ L 299, 1972 г., стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 10, стр. 3), изменена с Конвенцията от 29 ноември 1996 г. относно присъединяването на Република Австрия, на Република Финландия и на Кралство Швеция (ОВ 1997, [C] 15, стр. 1), наричана „Брюкселската конвенция“, както и в Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебните решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74) (вж. по-конкретно решение от 19 юли 2012 г. Mahamdia, C-154/11, [EU:C:2012:491], точки 44 и 46),
- особеностите на сектора на европейското въздухоплаване, в който летателният персонал на авиокомпания със седалище в държава на Съюза, ежедневно извършва полети над територията на Европейския съюз, тръгвайки от основна база, която може да бъде разположена, както в разглеждания случай, в друга държава на Съюза,
- особеностите на разглеждания спор, изложени в мотивите на настоящото решение,
- критерият, изведен от понятието „основна база“ (чиято дефиниция се съдържа в приложение III към Регламент (ЕИО) № 3922/91) и което е използвано в Регламент № 883/2004 за определяне на приложимото за членовете на полетния и на кабинния екипаж, считано от 28 юни 2012 г., законодателство в областта на социална сигурност,
- изводите в практиката на Съда на Европейския съюз, и по-конкретно в решенията, цитирани в мотивите на настоящото решение,

понятието „място на обичайно изпълнение на трудовия договор“ по член 19, параграф 2 от Регламент № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 г. да се тълкува като отъждествимо с понятието „основна база“ — което съгласно дефиницията в приложение III към Регламент № 3922/91 на Съвета от 16 декември 1991 г. означава „местоположението на член на екипажа, определено от оператора, където членът на екипажа обикновено започва и приключва дежурното си време или поредица от дежурства и където, при обикновени условия, операторът не носи отговорност за настаняване на съответния член на екипажа“ — за целите на определянето на договарящата държава (и следователно нейната юрисдикция), на територията на която работникът обичайно полага труда си, когато този работник е нает като член на летателния персонал на авиокомпания, за която се прилага правото на една от страните на Съюза и която извършва международен превоз на пътници по въздух на цялата територия на Европейския съюз, след като този критерий на привързване — изведен от „основната база“, схващана като „действителен център“ на трудовото правоотношение, доколкото работникът системно започва и приключва работния си ден на това място, организира там ежедневната си работа и фактически за времето на трудовото правоотношение се е установил да живее в близост до него — е едновременно най-тясно свързан с договаряща държава и гарантира най-подходяща защита на по-слабата страна в правоотношението?“

Преюдициално запитване от Korkein oikeus (Финландия), постъпило на 29 март 2016 г. — Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik/SOS-Lapsikylä ry

(Дело C-175/16)

(2016/C 191/24)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Hannele Hälvä, Sari Naukkarinen, Pirjo Paajanen, Satu Piik

Ответник: SOS-Lapsikylä ry

Преюдициален въпрос

Следва ли член 17, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно някои аспекти на организацията на работното време ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в неговото приложно поле може да попадне дейност като описаната по-горе, извършвана в къща в детско селище, при която работникът замества през почивните им дни лицата, изпълняващи функциите на родители на настанените в селището деца, през това време живее заедно с децата в среда, подобна на семейната, и полага самостоятелно грижи за задоволяване на техните нужди и за семейството по същия начин, по който в общия случай го правят родителите?

⁽¹⁾ ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

Жалба, подадена на 23 март 2016 г. от Proforec Srl срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 21 януари 2016 г. по дело T-120/15, Proforec/Комисия

(Дело C-176/16 P)

(2016/C 191/25)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Proforec Srl (представители: G. Durazzo, M. Mencoboni, G. Pescatore, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени определението за недопустимост № 704600 от 21 януари 2016 г. по дело T-120/15 поради изложените основания, които са цитирани и възпроизведени по-долу в цялост.
- Да се приеме жалбата за допустима и основателна и да се върне делото на Общия съд на Европейския съюз, за да се произнесе по нея, след като при необходимост се приемат подходящи мерки.
- Да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски по настоящото производство. Ако противно на очакванията настоящата жалба бъде отхвърлена, жалбоподателят моли още отсега всяка страна да понесе направените от нея съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага следните три основания по възражението за недопустимост:

ПЪРВО ОСНОВАНИЕ: Неправилни мотиви от правна и фактическа страна относно липсата на правен интерес от обжалване. В точки 28 — 31 от определението Общият съд на Европейския съюз неправилно приема, че жалбоподателят няма правен интерес да иска отмяната на регламента, като изтъква нелогични съображения, в които определя, че само и единствено дистрибуторите, притежатели на други марки, а не директно Profores, могат да имат правен интерес от отмяната на обжалвания регламент.

ВТОРО ОСНОВАНИЕ: Неприлагане от страна на Общия съд на Европейския съюз на Договора от Лисабон, тъй като на жалбоподателя не се признава правен интерес от подаването на жалбата в съответствие с член 263, четвърта алинея ДФЕС.

ТРЕТО ОСНОВАНИЕ: В точки 32 — 35 от определението за недопустимост Общият съд на Европейския съюз не е мотивирал в достатъчна степен липсата на правен интерес у жалбоподателя, тъй като е представил неправилно фактите относно липсата на риск от образуване на съдебни производства срещу Profores, като не е приел този риск за съществуващ към датата на подаване на жалбата и като не се произнесъл по очевидната незаконосъобразност на регламента, в който не се предвижда преходен период за изхвърляне на запасите и опаковките.

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 31 март 2016 г. — Sadikou Gnandi/État belge

(Дело C-181/16)

(2016/C 191/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sadikou Gnandi

Ответник: État belge

Преюдициален въпрос

Следва ли член 5 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни ⁽¹⁾, който задължава държавите членки при прилагането на тази директива да спазват принципа на забрана за връщането, както и правото на ефективни средства за защита, предвидено в член 13, параграф 1 от същата директива и в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че не допускат приемането на решение за връщане, като предвиденото в член 6 от цитираната по-горе Директива 2008/115/ЕО, както и в член 52/3, параграф 1 от закона от 15 декември 1980 г. за влизането, пребиваването, установяването и извеждането на чужденци и в член 75, параграф 2 от Кралския указ от 8 октомври 1981 г. за влизането, пребиваването, установяването и извеждането на чужденци, след отхвърляне на молбата за убежище от Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides и следователно преди правните средства за съдебна защита срещу решението за отхвърляне да могат да бъдат изчерпени, както и преди процедурата по предоставяне на убежище да може окончателно да бъде приключена?

⁽¹⁾ ОВ L 348, стр. 98.

Иск, предявен на 4 април 2016 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-187/16)

(2016/C 191/27)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представявана от: A. Tokár, B.-R. Killmann, представители)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

Ищецът моли да се установи, че:

1. Република Австрия не е изпълнила своите задължения по членове 49 и 56 ДФЕС, съответно по член 4 във връзка с членове 11 — 37 от Директива 92/50/ЕИО ⁽¹⁾, както и по членове 14, 20 и 23 — 55 от Директива 2004/18/ЕО ⁽²⁾, тъй като:
 - е възложила пряко на Österreichische Staatsdruckerei GmbH поръчки за услуги по изготвянето на определени документи като задгранични паспорти с чипове, временни паспорти, разрешения за пребиваване, лични карти, свидетелства за правоспособност за употреба на пиротехнически изделия, свидетелства за правоуправление с формат на банкова карта, както и разрешения с формат на банкова карта под и над действащите прагове по Директиви 92/50/ЕИО и 2004/18/ЕО в периода преди и след транспонирането на Директива 2004/18/ЕО, и
 - запазва в сила национални разпоредби, по-специално член 2, параграф 3 от Федералния закон за преуредба на правоотношенията на австрийската държавна печатница (Bundesgesetz zur Neuordnung der Rechtsverhältnisse der Österreichischen Staatsdruckerei), съгласно които възлагащите органи са длъжни да възлагат такива поръчки за услуги само на Österreichische Staatsdruckerei GmbH;
2. Република Австрия понася съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищецът изтъква следното:

Österreichische Staatsdruckerei GmbH е частно предприятие.

Съгласно австрийското право се изисква изготвянето на всички документи, по отношение на които е необходимо да се спазва поверителност или да се спазват разпоредби за сигурност, да се възлага само на Österreichische Staatsdruckerei GmbH.

По тази причина австрийските възлагащи органи били длъжни да възлагат направо на Österreichische Staatsdruckerei GmbH поръчки за услуги по изготвянето на задгранични паспорти с чипове, временни паспорти, разрешения за пребиваване, лични карти, свидетелства за правоуправление с формат на банкова карта, разрешения с формат на банкова карта и свидетелства за правоспособност за употреба на пиротехнически изделия.

Австрийските възлагащи органи обаче трябвало да възлагат изготвянето на посочените документи на предприятия, избрани в рамките на процедури по възлагане на обществени поръчки, които отговарят на изискванията по Директива 92/50/ЕИО или по Директива 2004/18/ЕО или са достатъчно публични съгласно ДФЕС.

Тъй като австрийските възлагащи органи са възлагали изготвянето на посочените документи на Österreichischen Staatsdruckerei GmbH без провеждането на процедури по възлагане на обществени поръчки и съгласно националното право са били длъжни да възлагат изготвянето на посочените документи само на Österreichische Staatsdruckerei GmbH, Австрия не е изпълнила своите задължения, които произтичат от правото на Съюза.

⁽¹⁾ Директива 92/50 ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за услуги (ОВ L 209, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 50).

⁽²⁾ Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги (ОВ L 134, стр. 114; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 116; поправка ОВ 2008 г., L 182, стр. 282).

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 19 април 2016 г. — 100 % Capri Italia/EUIPO — IN.PRO.DI (100 % Capri)

(Дело T-198/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „100 % Capri“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „CAPRI“ — Относително основание за отказ — Отличителен характер — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 191/28)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: 100 % Capri Italia Srl (Капри, Италия) (представители: A. Perani, G. Ghisletti и F. Braga, avocats)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: L. Rampini)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI), преди Cantoni ITC SpA (Милано, Италия) (представители: V. Piccarreta и M. Franzosi, avocats)

Предмет

Жалба срещу решение на втори апелативен състав на EUIPO от 10 януари 2014 г. (преписка R 2122/2012-2), постановено в производство по възражение със страни Inghirami produzione distribuzione SpA (IN.PRO.DI) и 100 % Capri Italia Srl.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда 100 % Capri Italia Srl да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 159, 26.5.2014 г.

Решение на Общия съд от 14 април 2016 г. — Ben Ali/Съвет

(Дело T-200/14) ⁽¹⁾

(Обща външна политика и политика на сигурност — Ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис — Запраздяване на средства — Правно основание — Вписване на името на жалбоподателя, основано на нови мотиви след отпяната на преди наложено запраздяване на средства — Задължение за мотивиране — Право на собственост — Пропорционалност — Фактическа грешка — Право на защита — Право на ефективна съдебна защита — Злоупотреба с власт — Право на живот — Право на зачитане на семейния живот — Извъндоговорна отговорност)

(2016/C 191/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Сент Етиен дю Рувре, Франция) (представител: A. de Saint Remy, адвокат)

Отвeтник: Съвет на Европейския съюз (представители: G. Étienne и A. de Elera-San Miguel Hurtado)

Предмет

Искане за отмяна на Решение 2014/49/ОВППС на Съвета от 30 януари 2014 година за изменение на Решение 2011/72/ОВППС относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица и образувания с оглед на положението в Тунис (ОВ L 28, стр. 38), и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 81/2014 на Съвета от 30 януари 2014 година за прилагане на Регламент (ЕС) № 101/2011 относно ограничителни мерки, насочени срещу определени лица, образувания и органи с оглед на положението в Тунис (ОВ L 28, стр. 2), в частта, в която тези актове се отнасят до жалбоподателя, и от друга страна искане за обезщетение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Г-н Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali понася направените от него съдебни разноски, както и тези, които са направени от Съвета на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ C 202, 30.6.2014 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2016 г. — Novomatic/EUIPO — Granini France („HOT JOKER“)

(Дело T-326/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „HOT JOKER“ — По-ранна национална фигуративна марка „Joker“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Член 75 от Регламент № 207/2009 — Член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009)

(2016/C 191/30)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Novomatic AG (Гумполдскирхен, Австрия) (представител: W. Mosing, avocat)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: P. Bullock)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Granini France (Макон, Франция) (представител: D. Lichtlen, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 6 февруари 2014 г. (преписка R 589/2013-2) относно производство по възражение между Granini France и Novomatic AG.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Novomatic AG да заплати собствените си съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 245, 28.7.2014 г.

Решение на Общия съд от 7 април 2016 г. — Industrias Tomás Morcillo/EUIPO — Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits)

(Дело T-613/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Polycart A Whole Cart Full of Benefits“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „POLICAR“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 191/31)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Industrias Tomás Morcillo, SL (Албуйшек, Испания) (представител: A. Sanz-Bermell y Martínez, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: S. Palmero Cabezas et A. Schifko)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Aucar Trailer, SL (Премия де Мар, Испания)

Предмет

Жалба срещу решение на първи апелативен състав на EUIPO от 7 май 2014 г. (преписка R 1735/2012-1), постановено в производство по възражение със страни Aucar Trailer, SL и Industrias Tomás Morcillo, SL

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Industrias Tomás Morcillo, SL да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ C 339, 29.9.2014 г.

Решение на Общия съд от 8 април 2016 г. — Frinsa del Noroeste/EUIPO — Frisa Frigorífico Rio Doce (FRISA)

(Дело T-638/14) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „FRISA“ — По-ранна фигуративна марка на Европейския съюз „Frinsa“ — Относително основание за отказ — Реално използване на по-ранната марка — Представяне на нови факти и доказателства в подкрепа на жалбата пред Общия съд — Правомощие за изменение — Член 42, параграфи 2 и 3, член 65 и член 76, параграф 1, in fine, от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Правило 22, параграфи 2 — 4 от Регламент (ЕО) № 2868/95)

(2016/C 191/32)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Frinsa del Noroeste, SA (Санта Еухения де Рибейра, Испания) (представител: J. Botella Reyna, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: J. Crespo Carrillo)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Frisa Frigorífico Rio Doce, SA (Еспирито Санто, Бразилия)

Предмет

Жалба срещу решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 1 юли 2014 г. (съединени преписки R 1547/2013-4 и R 1851/2013-4), постановено в производство по възражение със страни Frinsa del Noroeste, SA и Frisa Frigorífico Rio Doce, SA

Диспозитив

- 1) Отменя решението на четвърти апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 1 юли 2014 г. (съединени преписки R 1547/2013-4 и R 1851/2013-4).
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 380, 27.10.2014 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2016 г. — Auyanterpui Corp./EUIPO — Magda Rose (Mr Jones)

(Дело T-8/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Mr Jones — По-ранна международна фигуративна марка „Jones“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 191/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Auyanterpui Corp., SA (Панама, Панама) (представител: E. Manresa Medina, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: E. Zaera Cuadrado)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Magda Rose GmbH & Co. KG (Виена, Австрия) (представител: R. Kornfeld, адвокат)

Предмет

Жалба срещу решението на втори апелативен състав на EUIPO от 28 октомври 2014 г. (преписка R 49/2014-2), постановено в производство по възражение със страни Magda Rose GmbH & Co. KG и Auyanterpui Corp., SA

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Auyanterpui Corp., SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 14 април 2016 г. — Henkell & Co. Sektkellerei/EUIPO — Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini („PICCOLOMINI“)

(Дело T-20/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „PICCOLOMINI“ — По-ранна словна марка на Европейския съюз „PICCOLO“ — Липса на реално използване на по-ранната марка — Член 42, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 191/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Henkell & Co. Sektkellerei KG (Висбаден, Германия) (представител: J. Flick, avocat)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: A. Kusturovic и A. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini Società Agricola (Милано, Италия) (представители: F. Cecchi, P. Pozzi и F. Ghisletti Giovanni, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 31 октомври 2014 г. (преписка R 2265/2013-1) относно производство по възражение между Henkell & Co. Sektkellerei KG и Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini Società Agricola.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Henkell & Co. Sektkellerei KG да заплати собствените си съдебни разходи, както и тези на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) и на Ciacci Piccolomini d'Aragona di Bianchini Società Agricola.

⁽¹⁾ ОВ C 89, 16.3.2015 г.

Решение на Общия съд от 13 април 2016 г. — Facchinello/EUIPO — Olimpia Splendid (Synthesis)

(Дело T-81/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „Synthesis“ — Липса на реално използване на марката — Член 51, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Доказателства, представени за първи път пред Общия съд)

(2016/C 191/35)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Danila Facchinello (Molinella, Италия) (представител: F. Torlontano, avocat)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: М. Capostagno и А. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд: Olimpia Splendid SpA (Gualtieri, Италия) (представители: А. Ferrarese и G. Ferrarese, avocats)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на EUIPO от 21 ноември 2014 г. (преписка R 2169/2013-1), постановено в производство по отмяна със страни Olimpia Splendid SpA и г-жа Danila Facchinello

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-жа Danila Facchinello да плати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 118, 13.4.2015 г.

Решение на Общия съд от 19 април 2016 г. — Spirig Pharma/EUIPO (Daylong)

(Дело T-261/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Daylong“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 191/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Spirig Pharma AG (Егеркинген, Швейцария) (представители: Т. de Naan и Р. Péters, avocats)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: V. Melgar и J. Crespo Carrillo)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 24 март 2015 г. (преписка R 2455/2014-4) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „Daylong“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Spirig Pharma AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г.

Решение на Общия съд от 12 април 2016 г. — Choice/EUIPO (Choice chocolate & ice cream)(Дело T-361/15) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „Choice chocolate & ice cream“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2016/C 191/37)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Choice sp. z o.o. (Легница, Полша) (представител: T. Mielke, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Walicka)

Предмет

Жалба против решение на пети апелативен състав на EUIPO от 30 април 2015 г. (преписка R 2221/2014-5) относно заявка за регистрация на фигуративния знак „Choice chocolate & ice cream“ като марка на Европейския съюз.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Choice sp. z o.o. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г.

Определение на Общия съд от 7 април 2016 г. — Aduanas y Servicios Fornesa/Комисия(Дело T-580/14) ⁽¹⁾

(Митнически съюз — Внос на захарен сироп, ароматизиран или с добавени оцветители, с произход от Андора — Изтата — Последващо събиране на вносни мита — Искане за опрощаване на вносни мита — Член 239 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Отпадане на правния интерес — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 191/38)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Aduanas y Servicios Fornesa, SL (Lleida, Испания) (представител: I. Toda Jiménez, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: A. Caeiros, B.-R. Killmann и L. Lozano Palacios)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С (2014) 2376 окончателен на Комисията от 15 април 2014 г., с което се установява, че в конкретен случай опрощаването на вносни мита е необосновано (REM 02/2012).

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по съществуващото на настоящата жалба.
- 2) Осъжда *Aduanas y Servicios Fornesa, SL* да заплати една трета от съдебните разноски, направени от Европейската комисия, както и да понесе своите съдебни разноски.
- 3) Европейската комисия понася две трети от направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 315, 15.9.2014 г.

Определение на председателя на Общия съд от 7 април 2016 г. — ADR Center/Комисия**(Дело T-644/14 R)**

(Обезпечително производство — Арбитражна клауза — Споразумения, сключени за изпълнение на проекти, финансирани от Съюза в рамките на програмата „Гражданско правосъдие“ — Решение на Комисията, илащо изпълнителна сила, да се пристъпи към събиране на платените суми — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2016/C 191/39)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ADR Center Srl (Рим, Италия) (представител: L. Tantalò, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Cappelletti и J. Estrada de Solà)

Предмет

Молба за спиране на принудителното изпълнение на Решение С (2014) 4485 окончателен на Комисията от 27 юни 2014 г. относно възстановяването на сумата от 194 275,34 EUR, ведно с лихвите, дължима от ADR Center Srl във връзка с дебитни известия № 3241311168, № 3241311170 и № 3241311175, отнасящи се съответно за 62 649,47 EUR, 78 991,12 EUR и 52 634,75 EUR.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечителни мерки.
- 2) Отменя определението от 22 януари 2016 г., в частта му, която се отнася до дело T—644/14 R.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на Общия съд от 14 март 2016 г. — Sopra Steria Group/Парламент**(Дело T-181/15) ⁽¹⁾**

(Обществени поръчки за услуги — Решение на Парламента да започне процедура на договаряне без публикуване на обявление за обществена поръчка за услуги в областта на информационните технологии — Оттегляне на обжалвания акт — Липса на основание за произнасяне)

(2016/C 191/40)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Франция) (представители: A. Verlinden, R. Martens и J. Joossen, avocats)

Отговорник: Европейски парламент (представители: L. Tapper Brandberg и B. Simon)

Предмет

Искане за отмяна на решението на Парламента да използва процедура на договаряне PE/ИТЕC-NPE-15.8 без предварително публикуване на обявление за обществена поръчка за услуги в областта на информационните технологии в Парламента и други институции и агенции на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда Европейския парламент за плати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 262, 10.8.2015 г.

Определение на председателя на Общия съд от 7 април 2016 г. — ADR Center/Комисия

(Дело T-364/15 R)

(Обезпечително производство — Арбитражна клауза — Споразумения, сключени за изпълнение на проекти, финансирани от Съюза в рамките на програмата „Гражданско правосъдие“ — Решение на Комисията, инащо изпълнителна сила, да се пристъпи към събиране на платените суми — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2016/C 191/41)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ADR Center Srl (Рим, Италия) (представител: L. Tantalò, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия (представители: L. Cappelletti и J. Estrada de Solà)

Предмет

Молба за спиране на принудителното изпълнение на Решение С (2015) 3117 окончателен на Комисията от 4 май 2015 г. относно възстановяването на сумата от 432 637,97 EUR, ведно с лихвите, дължима от ADR Center Srl във връзка с дебитни известия № 3241408192 и № 3241409206, отнасящи се съответно до 155 507,97 EUR и 277 130 EUR.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечителни мерки.
 - 2) Отменя определението от 22 януари 2016 г., в частта му, която се отнася до дело T-364/15 R.
 - 3) Не се произнася по съдебните разноски.
-

Определение на Общия съд от 18 март 2016 г. — CBM/CXВП — ID Group (Fashion ID)(Дело T-535/15) ⁽¹⁾**(Марка на Общността — Производство по възражение — Оттегляне на възражението — Липса на основание за произнасяне)**

(2016/C 191/42)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: CBM Creative Brands Marken GmbH (Цюрих, Швейцария) (представители: U. Lüken и J. Bärenfänger, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Hanne)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП: ID Group (Рубе, Франция)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 14 юли 2015 г. (преписка R 2470/2014-4), постановено в производството по възражение със страни ID Group и CBM Creative Brands Marken GmbH.

Диспозитив

- 1) Липсва основание за произнасяне по жалбата.
- 2) Осъжда CBM Creative Brands Marken GmbH да заплати направените от него съдебни разноски, както и разноските на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП).

⁽¹⁾ ОВ С 371, 9.11.2015 г.

Определение на председателя на Общия съд от 29 февруари 2016 г. — Chemtura Netherlands/ЕОБХ

(Дело T-725/15 R)

(Обезпечително производство — Процедура за пускане на пазара на продукти за растителна защита — Публикуване на документи относно включването на активни вещества — Отхвърляне на искането за поверително третиране на определена информация — Молба за постановяване на временни мерки — Липса на неотложност)

(2016/C 191/43)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Chemtura Netherlands BV (Амстердам, Нидерландия) (представители: C. Mereu и K. Van Maldegem, адвокати)

Ответник: Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ) (представители: D. Detken и S. Gabbi, подпомагани от de R. van der Hout и C. Wagner, avocats)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на решението на ЕОБХ от 10 декември 2015 г. да се публикуват изцяло изводите от оценката, извършена от експертите на ЕОБХ при преразглеждането на одобрението на активното вещество дифлубензурон, във връзка с метаболит 4-хлоранилин (РСА), по отношение на които жалбоподателят е поискал да се разглеждат като поверителна информация.

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.

2) Отменя определението от 15 декември 2015 г. по дело T-725/15 R.

3) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 6 април 2016 г. — GABO:mi/Комисия

(Дело T-10/16 R)

(Обезпечително производство — Субсидии — Шеста и Седма рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002 — 2006 г. и 2007 — 2013 г.) — Писма с искане за възстановяване на част от предоставените субсидии — Дебитно известие — Молба за спиране на изпълнението — Допустимост — Липса на неотложност)

(2016/C 191/44)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Мюнхен, Германия) (представители: M. Ahlhaus и C. Mayer, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: S. Delaude, S. Lejeune и M. Sickingh)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението, от една страна, на две писма на Комисията от 2 декември 2015 г., с които тя уведомява жалбоподателя, че ще пристъпи към събиране на част от субсидиите, които са му били предоставени в рамките на Шеста и Седма рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2002 — 2006 г. и 2007 — 2013 г.) и, от друга страна, на дебитно известие на Комисията, с което му се разпорежда да плати сумата от 1 770 417,29 EUR най-късно до 15 януари 2016 г.

Диспозитив

1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечителни мерки.

2) Отменя определението от 18 януари 2016 г., постановено по дело T-10/16 R.

3) Не се произнася по съдебните разноски.

Определение на председателя на Общия съд от 13 април 2016 г. — Cyprus Turkish Chamber of Industry и др./Комисия

(Дело T-41/16 R)

(Обезпечително производство — Производство за регистрация на наименование за произход — „Halloumi“ или „Hellim“ — Отхвърляне на възражение — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност)

(2016/C 191/45)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Cyprus Turkish Chamber of Industry (Никозия, Кипър), Animal Breeders Association (Никозия), Milk and Oil Products Production and Marketing Cooperative Ltd (Никозия), Süt Ürünleri İmalatçuları Birliği Milk Processors Association (Никозия), и Fatma Garanti (Гюзелюрт, Кипър) (представители: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel и E. Bertolotto, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: Lewis, J. Guillem Carrau и P. Aalto)

Предмет

Молба на основание 278 и 279 ДФЕС за допускане на временни мерки във връзка с производство за регистрация на сирене под наименованието „halloumi/hellim“ като защитено наименование за произход по силата на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ, L 343, стр. 1).

Диспозитив

- 1) Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
- 2) Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 30 декември 2015 г. — Bittorrent Marketing/EUIPO — BitTorrent (bittorrent)

(Дело T-771/15)

(2016/C 191/46)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Bittorrent Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Германия) (представител: Rechtsanwalt C. Hoppe)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: BitTorrent, Inc. (Сан Франциско, Калифорния, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „bittorrent“ — марка на Европейския съюз № 3 216 439

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 31 август 2015 г. по преписка R 2275/2013-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение и да отхвърли искането за отмяна, направено от другата страна в производството пред апелативния състав,

— да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав да заплати съдебните разноски. *dem* EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 76, параграф 1, първо изречение и член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009,
- Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 21 март 2016 г. — Isdin/EUIPO — Spirig Pharma (ERYFOTONA ACTINICA)

(Дело T-117/16)

(2016/C 191/47)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Isdin, SA (Барселона, Испания) (представители: G. Macías Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal и E. Armero, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Spirig Pharma AG (Egerkingen, Швейцария)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ERYFOTONA ACTINICA“ — Заявка за регистрация № 11 853 116

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 януари 2016 г. по преписка R 1387/2015-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и евентуално, другата страна в производството пред апелативния да заплати основните съдебни разноски, направени в производството пред отдела по споровете и апелативния състав на EUIPO.

Изложени основания

- Решението на апелативния състав да не спре производството представлява явна грешка в преценката, злоупотреба с власт, нарушение на правило 20, параграф 7, във връзка с правило 50, параграф 1 от Регламент № 2868/95, правило 52, параграф 1 от Регламент № 2868/95, член 75, член 76, параграф 1 и член 99, параграф 1 от Регламент № 207/2009 и нарушение на принципите на равенство през закона, на пропорционалност, на правна сигурност и на добрата администрация;
 - При условията на евентуалност, нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
-

Жалба, подадена на 22 март 2016 г. — Белгия/Комисия**(Дело T-131/16)**

(2016/C 191/48)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Кралство Белгия (представители: С. Pochet и J. Halleux, подпомагани от M. Segura Catalán и M. Clayton, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме за допустими и основателни изтъкнатите в жалбата твърдения за наличието на отменителни основания,
- да отмени решението на Комисията от 11 януари 2016 г. относно схема за помощ чрез освобождаване на свръхпечалбата SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), приведена в действие от Кралство Белгия, доколкото в това решение мярката за държавна помощ не е правилно определена, данъчните режими при свръхпечалба са окачествени като схема и е прието, че това съставлява държавна помощ, несъвместима с член 107 ДФЕС,
- при условията на евентуалност, да отмени членове 1 и 2 от обжалваното решение, доколкото в тях се приема, че данъчните режими при свръхпечалба представляват държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар, и се разпорежда да се изиска възстановяване на твърдяната държавна помощ от страна на групите от дружества, към които принадлежат получателите ѝ, което е в противоречие с общите принципи на правото на ЕС,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски по това дело.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Първо основание: нарушение на член 2, параграф 6 ДФЕС и на член 5, параграфи 1 и 2 ДЕС, доколкото правилата за държавните помощи са използвани с цел едностранно определяне на данъчните правомощия на белгийската държава.
2. Второ основание: грешка при прилагането на правото и явна грешка в преценката при определянето на твърдяната мярка за държавна помощ и при окачествяването ѝ като схема за помощ, за която не се изискват допълнителни мерки за прилагане по смисъла на член 1, буква г) от Регламент 2015/1589 и член 107 ДФЕС.
3. Трето основание: нарушение на член 107 ДФЕС, доколкото е прието, че данъчните режими при свръхпечалба съставляват мярка за държавна помощ. Комисията не доказала, че са използвани държавни ресурси, не установила наличието на предимство и погрешно преценила въпросите за селективността и нарушаването на конкуренцията.
4. Четвърто основание: явна грешка в преценката при определянето на получателите на твърдяната помощ, доколкото е прието, че такива са не само белгийските субекти, облагани в Белгия, но и многонационалните групи, към които те принадлежат.

5. Пето основание, изтъкнато при условията на евентуалност: нарушение на общия принцип на законност и на член 16, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз⁽¹⁾, доколкото може да се изиска възстановяване от многонационалните групи, към които принадлежат белгийските субекти, ползвали съответния данъчен режим.

⁽¹⁾ ОВ L 248, стр. 9.

Жалба, подадена на 23 март 2016 г. — PayPal/EUIPO — Hub Culture (VENMO)

(Дело T-132/16)

(2016/C 191/49)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: PayPal, Inc. (Сан Хосе, Калифорния, Съединени щати) (представители: A. Renck, lawyer и I. Junkar, Solicitor)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hub Culture Ltd (Hamilton, Бермудски острови)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „VENMO“ — марка на Европейския съюз № 9 509 357

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 12 януари 2016 г. по преписка R 2974/2014-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO, както и другата страна в производството пред апелативния състав, ако встъпи в производството, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 52, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 5 април 2016 г. — Le Pen/Парламент

(Дело T-140/16)

(2016/C 191/50)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-Marie Le Pen (Ла Трините-сюр-Мер, Франция) (представители: M. Ceccaldi и J.-P. Le Moigne, avocats)

Отговорник: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решението на Генералния секретар на Европейския парламент от 29 януари 2016 г., изпратено на жалбоподателя с писмо № D 302191 от 5 февруари 2016 г., взето на основание член 68 от Решение 2009/С 159/01 на Бюрото на Европейския парламент от 19 май 2008 г. и от 9 юли 2008 г. „за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент“, изменено, с което решение се установява, че жалбоподателят дължи сумата от 320 026,23 EUR, която е платена неправомерно за парламентарни сътрудници, и в което се излагат основания за нейното възстановяване,
- да отмени Дебитно известие № 2016-195 от 4 февруари 2016 г., с което жалбоподателят се уведомява, че в съответствие с Решението на Генералния секретар от 29 януари 2016 г. по отношение на него е установено вземане, че се пристъпва към събиране на неправомерно платените за парламентарни сътрудници суми и че се прилага член 68 от мерките по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент и членове 78, 79 и 80 от Финансовия регламент,
- да осъди Европейския парламент да заплати съдебните разноски пред настоящата инстанция,
- да осъди Европейския парламент да плати на Jean-Marie Le Pen сумата от 50 000 EUR за възстановяване на подлежащи на възстановяване съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първо основание, свързано с пороци, засягащи външната законосъобразност на обжалваните актове. Това основание има две части.
 - Първа част, според която компетентност в областта на финансовите решения, свързани с политическите партии, и оттам с депутатите, има Бюрото на Европейския парламент, а не Генералният секретар.
 - Втора част, според която Бюрото на Европейския парламент не можело да измени естеството и обхвата на своята компетентност. Генералният секретар обаче не обосновавал наличието на правомерно делегиране от страна на председателя на Бюрото на Парламента, което да го овластява да приема и да уведомява за обжалваните актове, свързани с уреждане на отнасящи се до депутати финансови въпроси.
2. Второ основание, свързано с пороци, засягащи вътрешната законосъобразност на обжалваните актове. Това основание има четири части.
 - Първа част, според която обжалваните актове били опорочени от явна грешка в преценката.
 - Втора част, според която Бюрото на Парламента не било представило никакви доказателства, обосноваващи обжалваните актове.
 - Трета част, според която обжалваните актове били опорочени от злоупотреба с власт и с процесуални правомощия.
 - Четвърто основание, според което обжалваните актове имали дискриминационен характер.

Иск, предявен на 4 април 2016 г. — Европейска комисия/ІЕМ**(Дело T-141/16)**

(2016/C 191/51)

*Език на производството: гръцки***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представител: S. Lejeune)*Ответник:* ІЕМ — Erga — Erevnes — Meletes Perivallontos kai Chorotaxias AE (Атина, Гърция)**Искания на ищеца***Ищецът иска от Общия съд:*

- да осъди ответника да заплати сумата от 105 416,47 EUR заедно с лихви за забава в размера, прилаган от Европейската централна банка за нейните основни операции по рефинансиране към 1 юли 2010 г. (2,0 %), увеличен с един процентен пункт (1,0 %), тоест общо в размер на три процентни пункта (3 %), считано от 6 юли 2010 г. до окончателното изплащане на посочената сума, намалена с 30 208 EUR (погасени чрез прихващане на 4 септември 2010 г.), и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски за настоящото производство.

Основания и основни доводи

С настоящия иск, предявен пред Общия съд на основание член 272 ДФЕС, се иска Европейската комисия да бъде осъдена да заплати сумата от 75 208,47 EUR, заедно с лихви, във връзка с договор FAIR-CT98-9544 относно проект, озаглавен „Установяване на нов метод за чистене и белене на плодове“.

Като главно правно основание Европейската комисия изтъква нарушение от страна на ответника на договорните му задължения, като твърди по-конкретно, че предоставената на ответника сума не е била използвана за изпълнението на договора и че ответникът не представя никакви доказателства в това отношение. При условията на евентуалност Европейската комисия изтъква неоснователно обогатяване на ответника, като се позовава на членове 904 и 908 от Гражданския кодекс.

Жалба, подадена на 4 април 2016 г. — Intesa Sanpaolo/EUIPO — Intesia Group Holding (INTESA)**(Дело T-143/16)**

(2016/C 191/52)

*Език на жалбата: английски***Страни***Жалбоподател:* Intesa Sanpaolo SpA (Торино, Италия) (представители: P. Pozzi и G. Ghisletti, lawyers)*Ответник:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)*Друга страна в производството пред апелативния състав:* Intesia Group Holding GmbH (Böblingen, Германия)**Данни за производството пред EUIPO***Притежател на спорната марка:* жалбоподателят*Спорна марка:* словна марка на Европейския съюз „INTESA“ — марка на Европейския съюз № 3 105 277

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 21 януари 2016 г. по преписка R 632/2015-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди другите страни да платят съдебните разноски по настоящото производство, както и разноските на EUIPO по искането за отмяна и в апелативното производство.

Изложено основание

- Нарушение на член 51, параграф 1, буква а) и член 51, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 4 април 2016 г. — Mundipharma/EUIPO — Multipharma (MULTIPHARMA)

(Дело T-144/16)

(2016/C 191/53)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Mundipharma AG (Базел, Швейцария) (представител: F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Multipharma SA (Люксембург, Люксембург)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „MULTIPHARMA“ — заявка за регистрация № 9 537 887

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 21.1.2016 г. по преписка R 2950/2014-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски, включително разноските по производството по възражение.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1 буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 4 април 2016 г. — Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland и др./Комисия**(Дело T-146/16)****(2016/C 191/54)***Език на производството: нидерландски***Страни**

Жалбоподатели: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland (Гравеланд, Нидерландия), Stichting Het Groninger Landschap (Харен, Нидерландия), It Fryske Gea (Опстерланд, Нидерландия), Stichting Het Drentse Landschap (Асен, Нидерландия), Stichting Het Overijssels Landschap (Далфсен, Нидерландия), Stichting Het Geldersch Landschap (Арнем, Нидерландия), Stichting Flevo-Landschap (Телишад, Нидерландия), Stichting Het Utrechts Landschap (Де Билт, Нидерландия), Stichting Landschap Noord-Holland (Хейло, Нидерландия), Stichting Het Zuid-Hollands Landschap (Ротердам, Нидерландия), Stichting Het Zeeuwse Landschap (Хайнкенсанд, Нидерландия), Stichting Het Noordbrabants Landschap (Хертогенбос, Нидерландия), Stichting Het Limburgs Landschap (Маастрихт, Нидерландия) (представители: P. Kuypers и M. de Wit, Rechtsanwältе)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на Комисията от 2 септември 2015 г. относно държавна помощ SA.27301 (2015/NN) — Нидерландия, нотифицирано под номер C(2015) 5929 окончателен,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС

- Според жалбоподателите опазването на природата в Нидерландия е услуга от общ интерес по смисъла на член 2 от Протокол (№ 26) относно услугите от общ интерес (ОВ С 326, 2012 г., стр. 308) и следователно не е икономическа дейност.
- Жалбоподателите неправилно били квалифицирани като предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС. Те били организации за управление на поземлени имоти с нестопанска цел, създадени с цел осъществяване на (неикономическа) обществена цел. При условията на евентуалност жалбоподателите твърдят, че не са предприятие, когато със субсидии придобиват земи с цел опазване на природата въз основа на схема за субсидиране на определени организации за опазване на природата, управляващи поземлени имоти.
- Схемата за субсидиране, с оглед на свързаните с нея условия, не води до икономическо предимство по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС.
- Схемата за помощ не водела до нарушаване на конкуренцията.
- Схемата за помощ не можела да засегне търговията между държавите членки.

2. Нарушение на задължението за мотивиране.

Жалба, подадена на 8 април 2016 г. — Италия/Комисия**(Дело T-147/16)**

(2016/C 191/55)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Италианска република (представители: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri)*Ответник:* Европейска комисия**Искания на жалбоподателя***Жалбоподателят иска от Общия съд:*

- да отмени Решение на Комисията № C (2016) 366 окончателен от 28 януари 2016 г., нотифицирано на 29 януари 2016 г., с което в изпълнение на Решение на съда на Европейския съюз от 17 ноември 2011 г., постановено по дело C-496/09, Комисията задължава Италианската република да заплати сумите 5 382 000 EUR и 2 106 000 EUR мораторни лихви съответно за третото и четвъртото полугодие след депозирането на посоченото по-горе решение на Съда,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага в подкрепа на жалбата си едно единствено основание, изведено от нарушение на член 14 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година, от неправилно прилагане на член 11 от Регламент (ЕО) № 794/2004 от 21 април 2004 година и от нарушение на принципа на пропорционалност.

- Във връзка с това се посочва, че с обжалваното решение се изисква върху дължимите от предприятията суми за връщане на държавната помощ да се начисляват лихви в размер, определен по реда на член 11 от Регламент № 794/2004. Италианското правителство оспорва това, като твърди, че дори в светлината на практиката на съда на Европейския съюз този начин на изчисление не може да се приложи спрямо решения за възстановяване отпреди влизането в сила на Регламент № 794/2004 и още по-малко по отношение на решения отпреди публикуването на Известието на Комисията от 2003 г. относно размера на лихвите, които трябва да се прилагат при възстановяване на неправомерни помощи. Напротив, в обжалваното решение Комисията не може да се позовава на споразумение в обратен смисъл, каквото тя твърди, че било постигнато между италианските власти и Комисията.

Жалба, подадена на 11 април 2016 г. от Adrian Barnett и Sven-Ole Mogensen срещу решението, постановено на 5 февруари 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-56/15, Barnett и Mogensen/Комисия**(Дело T-148/16 P)**

(2016/C 191/56)

*Език на производството: френски***Страни***Жалбоподатели:* Adrian Barnett (Roskilde, Дания), Sven-Ole Mogensen (Hellerup, Дания) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)*Друга страна в производството:* Европейска комисия**Искания***Жалбоподателите искат от Общия съд:*

- да отмени решението на Съда на публичната служба по дело F-56/15, Barnett и Mogensen/Комисия;

- да постанови ново решение, с което да отмени съдържащите се във фишовите за пенсии за юни 2014 г. решения, с които корекционният коефициент, приложим за пенсията на жалбоподателите, се намалява считано от 1 януари 2014 г., и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски в производствата на двете инстанции.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото основание е изведено от допусната от Съда на публичната служба (СПС) грешка при прилагане на правото, тъй като СПС изтъквал ясните и точни разпоредби от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) в светлината на твърдяната „действителна воля на законодателя“ относно обхвата на спирането на прилагането на механизма за актуализация на пенсиите и възнагражденията през 2013 г. и 2014 г. По този начин СПС извършил тълкуване *contra legem* на член 65, параграф 4 от Правилника и на предвидените в приложение XI към същия Правилник правила за прилагане на тази разпоредба.
2. Второто основание е изведено от допусната от СПС грешка при прилагане на правото, тъй като предвидените в приложение XI към Правилника условия за извършване на спорната междинна актуализация не били изпълнени и Комисията злоупотребила с власт, извършвайки тази актуализация. Всъщност, след като в обжалваното решение констатирал, че предходният корекционен коефициент е бил изчислен грешно в Регламент (ЕС) № 1416/2013 на Съвета от 17 декември 2013 година за адаптиране, считано от 1 юли 2013 г., на корекционните коефициенти, прилагани към възнагражденията и пенсиите на длъжностните лица и другите служители на Европейския съюз, СПС допуснал грешка при прилагане на правото, приемайки че принципът на равно третиране оправомощава органа по назначаването (ОН) да извърши спорната междинна актуализация, в противоречие с теорията за оттеглянето на незаконосъобразни административни актове, с които се предоставя право или сходни предимства.

Жалба, подадена на 14 април 2016 г. от Ingrid Fedtke срещу определението, постановено на 5 февруари 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-107/15, Fedtke/ЕИСК

(Дело T-157/16 P)

(2016/C 191/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподателка: Ingrid Fedtke (Везембек-Опем, Белгия) (представител: М.-А. Lucas, адвокат)

Друга страна в производството: Европейски икономически и социален комитет (ЕИСК)

Искания на жалбоподателката

Жалбоподателката иска от Общия съд:

- да отмени определението от 5 февруари 2016 г. на Съда на публичната служба (втори състав) по дело F-107/15,
- да върне делото на Съда на публичната служба за произнасяне по съществото на спора,
- да се произнесе по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателката излага четири основания в подкрепа на жалбата си.

1. По първото основание твърди, че обжалваното определение е опорочено поради грешка при прилагане на правото и/или непълнота на мотивите, доколкото в точки 19 — 21 и 25 от посоченото определение Съдът на публичната служба (СПС) приема, че както в хипотезата на молба за преразглеждане на неоспорено в срок решение, така и в хипотезата на молба за проверка на законосъобразността на такова решение по пътя на косвения контрол, изтъкнатото в подкрепа на молбата обстоятелство се счита за ново, ако нито на жалбоподателя, нито на администрацията това обстоятелство е било или е можело да бъде известно към момента на приемане на окончателното решение, и прилага този принцип в точки 27 — 32 от посоченото определение, докато видно от съдебната практика незнанието на въпросното обстоятелство не е условие за допустимост на молбата за преразглеждане.

2. По второто основание твърди, че обжалваното определение е опорочено поради грешка при прилагане на правото и/или изопачаване на доказателствата в преписката и непълнота на мотивите, доколкото в точка 32 от посоченото определение СПС приема, че доколкото липсва ново съществено обстоятелство, което да обосновава молбата за преразглеждане, досъдебната процедура не е била редовна и възраженията срещу решението от 30 септември 2014 г. и срещу това от 22 април 2015 г., с което се отхвърля подадената по административен ред жалба, са били недопустими, докато чисто потвърдителният характер на тези решения предполагал не само те да не са постановени след преразглеждане, но и да не съдържат никакво ново обстоятелство, а както е била изтъкнала жалбоподателката, решението от 30 септември 2014 г. е съдържало ново обстоятелство спрямо това от 7 април 2014 г., както и решението от 22 април 2015 г. спрямо това от 30 септември 2014 г.
3. По третото основание твърди, че обжалваното определение е опорочено поради грешка при прилагане на правото и/или изопачаване на доказателствата в преписката и липсата на отговор на доводите на жалбоподателката, доколкото в точка 26 от посоченото определение СПС приема, че за да се разглежда като ново, изтъкнатото в подкрепа на молбата за преразглеждане обстоятелство трябва да е било неизвестно за страните и те да не са могли да го узнаят, както и че жалбоподателката не е посочила в молбата си съществени нови обстоятелства, основание за подаването ѝ, а се е позовала, изтъквайки писмото на началника на отдела си, на изменението на Правилника за длъжностните лица, докато незнанието на посоченото обстоятелство не е нужно в случая и жалбоподателката, както още тогава е поддържала, е посочила в молбата си за преразглеждане, че допълва посочените правни основания и, позовавайки се на писмото на началника на отдела си, че администрацията не е обърнала достатъчно внимание на предписанията на новия Правилник за длъжностните лица; следователно били налице съществени нови обстоятелства.
4. По четвъртото основание твърди нарушение на правилата за доказване и на принципа на обективност, доколкото в точка 28 от обжалваното определение СПС приема, че жалбоподателката не е посочила датата, на която администрацията е узнала или е можела да узнае за бъдещото излизане на колежката ѝ в отпуск по майчинство и родителски отпуск, а в точка 29 от това определение, че е било възможно тази дата да е 7 април 2014 г. предвид това, че срокът на тези отпуски е определен в Правилника за длъжностните лица, че датата на раждане може да бъде определена доста преди самото раждане и че практиката е службата да бъде уведомена възможно най-бързо за евентуално продължително отсъствие, за да стигне до извода в точки 30 — 32 от посоченото определение, че жалбоподателката не е доказала, че към 7 април 2014 г. нито тя самата, нито администрацията не са знаели и не са можели да знаят за бъдещия отпуск на колежката ѝ, че молбата на жалбоподателката за преразглеждане не се обосновава с никакво съществено ново обстоятелство и че исканията ѝ са недопустими, докато доказването на отрицателен факт по отношение на трето лице е невъзможно, а същевременно задача на ЕИСК е било да посочи датата на молбата за отпуск и СПС не може да се основава на поредица от презумпции, нито на просто предположение, за да обърне доказателствената тежест и да обоснове изводите си.

Жалба, подадена на 14 април 2016 г. от Inge Barnett, Suzanne Ditlevsen, Annie Madsen срещу решението, постановено на 5 февруари 2016 г. от Съда на публичната служба по дело F-66/15, Barnett и др./ЕИСК

(Дело T-158/16 P)

(2016/C 191/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Inge Barnett (Роскилде, Дания), Suzanne Ditlevsen (Копенхаген, Дания), Annie Madsen (Фредериксберг, Дания) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Друга страна в производството: Европейски икономически и социален комитет

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Съда на публичната служба по дело F-66/15, Barnett и др./ЕИСК,

като постанови друго решение, с което:

- да отмени съдържащите се във фишовете за пенсии за юни 2014 г. решения за намаляване на приложимия за пенсията на жалбоподателите корекционен коефициент, считано от 1 януари 2014 г.,
- да осъди ЕИСК да заплати съдебните разноски в производствата и пред двете инстанции.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват две основания, които по същество са идентични или сходни с тези, които са изтъкнати по дело T-148/16 P, Barnett и Mogensen/Комисия.

Определение на Общия съд от 6 април 2016 г. — Søndagsavisen/Комисия

(Дело T-833/14) ⁽¹⁾

(2016/C 191/59)

Език на производството: датски

Председателят на шести състав разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Определение на Общия съд от 6 април 2016 г. — Forbruger-Kontakt/Комисия

(Дело T-834/14) ⁽¹⁾

(2016/C 191/60)

Език на производството: датски

Председателят на шести състав разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 138, 27.4.2015 г.

Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — NICO/Съвет

(Дело T-24/15) ⁽¹⁾

(2016/C 191/61)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 89, 16.3.2015 г.

Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — Syria Steel и Al Buroj Trading/Съвет

(Дело T-285/15) ⁽¹⁾

(2016/C 191/62)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпорежда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 302, 14.9.2015 г.

Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — NICO/Съвет**(Дело T-524/15) ⁽¹⁾**

(2016/С 191/63)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 9.11.2015 г.

Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — Petro Suisse Intertrade/Съвет**(Дело T-525/15) ⁽¹⁾**

(2016/С 191/64)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 9.11.2015 г.

Определение на Общия съд от 5 април 2016 г. — НК Intertrade/Съвет**(Дело T-526/15) ⁽¹⁾**

(2016/С 191/65)

Език на производството: английски

Председателят на седми състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 371, 9.11.2015 г.

Определение на Общия съд от 16 март 2016 г. — Vimbo/CXВП — ISMS (BIMBO BEL SIMPLY)**(Дело T-571/15) ⁽¹⁾**

(2016/С 191/66)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 406, 7.12.2015 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 11 април 2016 г. — Rouffaud/ЕСВД

(Дело F-59/13 RENV) ⁽¹⁾

(Публична служба — Връщане на делото на Съда на публичната служба след отмяна на решението му — Персонал на ЕСВД — Договорно нает служител — Договорно нает служител със спомагателни функции — Преобразуване на договор на договорно служител със спомагателни функции в договор на договорно нает служител за неопределено време — Отказ)

(2016/C 191/67)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Thierry Rouffaud (Брюксел, Белгия) (представители: J.-N. Louis и N. De Montigny, avocats)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (представители: S. Marquardt и M. Silva)

Предмет

Искане за отмяна на решението да се отхвърли молбата на жалбоподателя последователните му срочни договори да бъдат преобразувани в договор за неопределено време и стажът му като договорно нает служител със спомагателни функции да бъде зачетен за служебен стаж, придобит като договорно нает служител.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Всяка страна понася направените от нея съдебни разходи по дела F-59/13 и F-59/13 RENV.
- 3) Осъжда Европейската служба за външна дейност да понесе направените от нея съдебни разходи по дело T-457/14 P и да заплати съдебните разходи, направени от г-н Thierry Rouffaud по дело T-457/14 P.

⁽¹⁾ ОВ С 233, 10.8.2013 г., стр. 14 (първоначално дело F-59/13).

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 11 април 2016 г. — FN, FP и FQ/СЕРОЛ

(Дело F-41/15 DISS II) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на СЕРОЛ — Срочно наети служители — Договорно наети служители — Месторабота в седалището на СЕРОЛ — Преместване на СЕРОЛ в Будапеща (Унгария) — Съпътстваща промяна в местоработата на служителите — Последници с оглед на договорите — Необходимост от съгласие на служителите — Корекционен коефициент, приложен към новата месторабота — Оправдани правни очаквания — Принцип на добра администрация)

(2016/C 191/68)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: FN, FP и FQ (представители: L. Levi и A. Blot, адвокати)

Отговорник: Европейски полицейски колеж (представители: F. Bánfi и R. Woldhuis; B. Wägenbaur, адвокат)

Предмет

Искане за отмяна на решенията на Европейския полицейски колеж (CEPOL), по силата на които жалбоподателите или трябва да напуснат заеманите от тях длъжности в агенцията, или да се преместят от Лондон в Будапеща, претърпявайки финансови загуби, както и за обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които се твърди, че са били претърпени.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда FN, FP и FQ да заплатят собствените си съдебни разноски, както и съдебните разноски на Европейския полицейски колеж.

⁽¹⁾ ОВ C 178, 1.6.2015 г., стр. 28.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 11 април 2016 г. — FU/Комисия

(Дело F-49/15) ⁽¹⁾

(Публична служба — Дисциплинарно производство — Дисциплинарен съвет — Срочно нает служител на Сметната палата, назначен като длъжностно лице в изпитателен срок в Комисията — Промяна на мястото на работа — Недеклариране на промяна на мястото на работа пред администрацията на Сметната палата — Едновременно искания за надбавка за пренастаняване в страната по произход и за надбавка за настаняване в Брюксел — Искане за възстановяване на разностите за пренасяне от Люксембург към страната по произход — Разследване на OLAF — Дисциплинарно наказание — Класиране в по-ниска функционална група без понижаване на стъпката — Член 25 от приложение IX към Правилника — Явна грешка в преценката — Неспазване на принципа на състезателност — Ново обстоятелство — Задължение за възобновяване на дисциплинарното производство — Пропорционалност на санкцията — Срок за провеждане на производство)

(2016/C 191/69)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: FU (представител: S. Pappas, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: първоначално J. Currall и C. Ehrbar, впоследствие C. Ehrbar и F. Simonetti)

Предмет

Искане за отмяна на решението, с което на жалбоподателя се налага дисциплинарно наказание „прекласиране в степен AST5“ — при положение че жалбоподателят е назначен със степен AD5 — поради подадени декларации с т.нар. „невярно съдържание“ с цел да получи надбавката за пренастаняване и да му се изплатят разностите за пренасяне

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) *FU* понася направените от него съдебни разноски и съдебните разноски на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 190, 8.6.2015 г., стр. 36

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 11 април 2016 г. — Zink/Комисия

(Дело F-77/15) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Надбавка за експатриране — Административна грешка, довела до неизплащане на надбавката за експатриране в продължение на няколко години — Увреждащ акт — Фишове за възнаграждение, които не отразяват решение — Член 82 от Процедурния правилник — Липса на абсолютна процесуална предпоставка — Нередовност на досъдебната процедура — Искане по смисъла на член 90, параграф 1 от Правилника — Разумен срок)

(2016/C 191/70)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Richard Zink (Бамако, Мали) (представители: J.-N. Louis и N. de Montigny, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: T. S. Bohr и F. Simonetti)

Предмет

Отмяна на решението за ограничаване на изплащането със задна дата на надбавката за експатриране до период от пет години, считано от датата, на която е било узнато неплащането на тази надбавка, и осъждане на ответника да плати лихви за забава

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда г-н Richard Zink да заплати съдебните разноски, направени от Европейската комисия, и да понесе направените от него съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 245, 27.7.2015 г., стр. 51.

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 11 април 2016 г. — Wolff/ЕСВД

(Дело F-94/15) ⁽¹⁾

(Публична служба — Персонал на ЕСВД — Комитет по персонала — Избор на членове на комитета по персонала — Валидност — Член 1, пета алинея от Приложение II към Правилника — Избирателни правила на ЕСВД — Първи тур на изборите — Липса на кворум — Продължаване на времето за гласуване — Допълнително продължаване на времето за гласуване — Неорганизиране на втори тур на изборите — Незаконосъобразност)

(2016/C 191/71)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Oren Wolff (Етербек, Белгия) (представители: S. Orlandi и T. Martin, avocats)

Отвeтник: Европейската служба за външна дейност (представители: първоначално M. Silva и S. Marquardt, впоследствие G.-J. van Hegelsom, S. Marquardt и E. Chaboureau, накрая G.-J. van Hegelsom, S. Marquardt и E. Chaboureau, M. Troncoso Ferrer, F.-M. Hilaire и S. Moya Izquierdo, адвокати)

Предмет

Искане за отмяна на решението, с което е отхвърлено оспорването от жалбоподателя на резултата от изборите за комитет по персонала на ЕСВД.

Диспозитив

- 1) Отменя решението от 23 април 2015 г., с което Европейската служба за външна дейност отхвърля искането на г-н Open Wolff за обезсилване на резултата от изборите на членове на комитета по персонала.
- 2) Осъжда Европейската служба за външна дейност да понесе направените от нея съдебни разходи и съдебните разходи на г-н Wolff.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г., стр. 83.

Решение на Съда на публичната служба (трети състав) от 12 април 2016 г. — СР/Парламент

(Дело F-98/15) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Началник на отдел — Изпитателен срок —
Неутвърждаване на лице на длъжност „началник отдел“ — Изпълнение на отпънително съдебно
решение — Загуба на възможност)

(2016/C 191/72)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: СР (представители: L. Levi и A. Tumen, адвокат)

Отвeтник: Европейски парламент (представители: V. Montebello-Demogeot и O. Caisou-Rousseau)

Предмет

Искане за отмяна на решението от 18 юли 2014 г., с което вследствие на решение на Съда на публичната служба по дело F-8/13, СР/Европейски парламент от 26 март 2014 г. жалбоподателят е утвърден на длъжност „началник отдел“, в частта му, в която не се предвижда признаване с обратна сила на статута на началник отдел и отпускане с обратна сила на увеличението към основното възнаграждение, съответстващо на неговата длъжност (надбавка за заемане на управленска длъжност) и искане за обезщетение на твърдените претърпени имуществени и неимуществени вреди.

Диспозитив

- 1) Осъжда Европейския парламент да изплати на СР сумата от 3 219,55 EUR. Тази сума се увеличава с лихвите за забава, изчислени въз основа на приложителния за съответния период лихвен процент, определен от Европейската централна банка за основните операции по рефинансиране и увеличен с два пункта, считано от 1 юли 2011 г. до датата на ефективното плащане.

- 2) Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 3) Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 7.9.2015 г., стр. 86

Определение на Съда на публичната служба (трети състав) от 12 април 2016 г. — Beiner/Комисия
(Дело F-135/15) ⁽¹⁾

(Публична служба — Конкурси — Условия за допускане — Професионален опит — Решение на конкурсната комисия да не допусне жалбоподателя до изпитите — Явна грешка в преценката)
(2016/C 191/73)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Laurent Beiner (Knutange, Франция) (представител: B. Sahki, адвокат)

Ответник: Европейска комисия (представители: G. Gattinara и F. Simonetti)

Предмет

Искане за отмяна на решението на конкурсна комисия по конкурс EPSO/AST/130/14 да не допусне жалбоподателя до изпитните тестове, поради това, че няма изискваното ниво на образование и професионален опит от най-малко шест години във връзка с естеството на служебните задължения.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна.
- 2) Г-н Laurent Beiner понася направените от него съдебни разноски и се осъжда да понесе съдебните разноски, направени от Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 7, 11.1.2016 г., стр. 37.

Жалба, подадена на 17 февруари 2016 г. — ZZ/Европейски омбудсман
(Дело F-10/16)

(2016/C 191/74)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: Vasileios A. Christianos, avocat)

Ответник: Европейски омбудсман

Предмет на производството

Отмяна на решението на Европейския омбудсман да не назначи жалбоподателя на поста главен секретар в кабинета на Европейския омбудсман и да осъди ответника да заплати обезщетение за имуществените и неимуществените вреди, които жалбоподателят търпи, че е претърпял.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени обжалваното решение на Европейския омбудсман от 9 ноември 2015 г., с което последният е отхвърлил неговите административноправни претенции,
- да се отмени решението от 10 април 2015 г., с което е отказано събеседване с жалбоподателя, както и решението от 16 юли 2015 г. относно назначаването на В.Г. на поста главен секретар в кабинета на Европейския омбудсман,
- да се разпорежи на Европейския омбудсман да заплати на жалбоподателя сума в размер на 112 472,64 EUR като обезщетение за претърпените от него имуществени вреди,
- да се разпорежи на Европейския омбудсман да заплати на жалбоподателя сума в размер на тридесет хиляди (30 000) EUR като обезщетение за претърпените от него неимуществени вреди,
- да се осъди Европейският омбудсман да заплати разноските на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 15 март 2016 г. — ZZ/ЕСВД

(Дело F-15/16)

(2016/C 191/75)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: ZZ (представители: S. Rodrigues и C. Bernard-Glanz, адвокати)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)

Предмет на производството

Отмяна на решението, с което се отказва да се даде разрешение на жалбоподателя да публикува статия, при липсата на изменение на предложени текст.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени обжалваното решение и доколкото е необходимо, решението за отхвърляне на жалбата;
- да се осъди Европейската служба за външна дейност да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 18 март 2016 г. — ZZ/EUIPO

(Дело F-16/16)

(2016/C 191/76)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: ZZ (представител: H. Tettenborn, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

Предмет на производството

Отмяна на решението жалбоподателят да не бъде включен в списъка на длъжностните лица, повишени в рамките на процедурата за повишаване за 2015 г.

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени решението на ответника от 24 юли 2015 г. жалбоподателят да не бъде повишен в следващата степен (AST 8) в рамките на проведената от ответника процедура за повишаване за 2015 г., като името му не бъде включено в обявления на 24 юли 2015 г. списък на длъжностните лица, повишени в рамките на процедурата за повишаване за 2015 г.,
- Да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Жалба, подадена на 23 март 2016 г. — ZZ/Комисия

(Дело F-17/16)

(2016/C 191/77)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: ZZ (представител: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Предмет на производството

Отмяна на решението на Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) да не разгледа просроченото искане за преразглеждане на решението жалбоподателят да не бъде допуснат до следващия етап на конкурс EPSO/AST-SC/03/15 — 3, както и отмяна на мълчаливото решение за отхвърляне на посоченото искане.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли:

- да се отмени полученото от него по електронна поща решение на Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) от 17.8.2015 г. да не разгледа направеното от жалбоподателя на 13.8.2015 г. — по повод на решението на изпитната комисия по конкурс EPSO/AST-SC/03/15 — 3 да не го допусне до следващия етап на конкурса — искане за преразглеждане на посоченото решение,
- да се отмени мълчаливото решение на изпитната комисия по конкурс EPSO/AST-SC/03/15 — 3 да отхвърли направеното от жалбоподателя на 13.8.2015 г. — по повод решението на тази изпитна комисия да не го допусне до следващия етап на конкурса — искане за преразглеждане на посоченото решение,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Определение на Съда на публичната служба от 18 април 2016 г. — Hill и др./Комисия

(Дело F-29/12) ⁽¹⁾

(2016/C 191/78)

Език на производството: френски

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 133, 5.5.2012 г., стр. 31.

Определение на Съда на публичната служба от 8 април 2016 г. — Chevalier/Комитет на регионите**(Дело F-99/12) ⁽¹⁾****(2016/C 191/79)***Език на производството: френски*

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 343, 10.11.2012 г., стр. 24

Определение на Съда на публичната служба от 18 април 2016 г. — Glowacz-De-Chevilly/Комисия**(Дело F-72/15) ⁽¹⁾****(2016/C 191/80)***Език на производството: френски*

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 279, 24.8.2015 г., стр. 55.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG